வாளும் கேடயமும்

தமிழக முதல்வர்
டாக்டர் கலைஞர்

விலை : 50 காசுகள்

வாளும் கேடயமும்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே!

அருமை நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு—கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் தலைவர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களால் வழிமொழியப்பெற்று—இந்த அவை யின் விவாதத்திற்கு உட்பட்ட கண்டனத் தீர்மானம் குறித்து இருபதுக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக் களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாரிமுத்து அவர்கள் மெத்த பெருந்தன்மையோடு—அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியவைகளா அல்லவா என்ற நிலைமை இருந்தபோதிலும்—தன்னுடைய உரையை இங்கே நிகழ்த்தினார்!

கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் மிக்க நிதானமாக இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தில் தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துவைத்து—மாநில அரசின் மீது அவர் சாட்ட வேண்டிய குற்றங்கள் என்றாலும், அல்லது மத்திய அரசின் போக்கில் அவருக்குப் பிடிக்காத அம்சங்கள் இருந்தாலும், அவைகளை யும் மிக்க நிதானமாக எடுத்து விளக்கியிருக்கிறார்கள்!

கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அதற்கான மரபு கடைபிடிக்கப்பட்டு—இது போன்ற தீர்மானங்கள் வருவதற்கு எத்தனை உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்றார்கள் என்ற எண்ணிக்கையின் அடிப்படைக்குத் தாங்கள் உதவியதாகக் கூறி — ஆனால், கண்டனத் தீர்மானத் திற்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை நிறுவன காங்கிரசுக் கட்சியின் தலைவர் பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், நடு நிலையோடு தாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்திலே இருக்கப் போவதாகச் சொல்லி—மிக உருக்கமான ஆனால் உண்மைகள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட வகையில் தங்களுடைய உரையை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள்.

அ.தி.மு.க. கட்சியின் துணைத் தலைவர் அருமை நண்பர் எட்மண்ட் அவர்கள் ஒரு நல்ல வழக்கறிஞராக இருந்து -- சட்ட நுணுக்கங்களை மாத்திரம் தனக்குச் சாதகமாகப் பயன் படுத்திக்கொண்டு -- இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்.

ஆளுங் கட்சியின் தோழமைக் கட்சிகளாக இருக்கின்ற பார்வர்ட் பிளாக்—முஸ்லிம் லீக்—தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி—தமிழரசுக் கழகம் ஆகியவைகளின் சார்பில பேசிய தலைவர்களும் -- உறுப்பினர்களும், இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் எந்த வகையில் தேவையற்றது என்பதற்கான நல்ல பல விளக்கங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக் கிறார்கள்.

கண்டனத் தீர்மானத்தின் வாசகமே, 'அவசரக்காலச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகு -- அதன் தொடர்பாக இந்திய நாட்டின் தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களால் அறிவிக்கப்பெற்ற இருபது அம்சத் திட்டத்தைத் தமிழகத்திலே தி. மு. கழக அரசு நடைமுறைப்படுத்தவில்லை' என்கின்ற குற்றத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் கண்டனத் தீர்மானம் இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முதலில் இருபது அம்சத் திட்டங்கள் எவையெவை என்பதை நாம் சிந்தித்து ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு முன்பு—அவைகளை இந்த ஆட்சி ஏற்கனவே நிறைவேற்றத் தொடங்கி யுள்ளதா அல்லவா என்பதற்கான விவரங்களை ஆராய்வதற்கு முன்பு—இதற்கு முன்னோடியாகச் சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே மத்திய அரசின் சார்பிலே அறிவிக்கப்பட்டு—ஏறத்தாழ இருபத்தைந்தாயிரம் கோடி ரூபாயில் அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதாக அறிவித்து—நான்கா வது திட்ட காலம் முடிந்த பிறகு ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கான வரைவு ஏடுகள் எல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டு—இந்தியத் தலைநகரில் எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களும் கலந்துகொள்கின்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டம் நடை பெற்று—ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எவ்வளவு தொகை ஒதுக்குவது என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது.

நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மொத்தத் தொகையாக இருபத்தைந்தாயிரம் கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்

யட்டது. அந்த நேரத்தில் தமிழகத்தை மாத்திரம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால்—ஒவ்வோர் ஆண்டும் தரப்பட்ட மத்திய அரசின் உதவி என்ற வகையில் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால்—ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு தரப்பட்டிருக்கின்ற தொகை இருநூறு கோடி ரூபாயாகும்.

இந்த இருநூறு கோடி ரூபாயில் 70 சதவிகிதத்தை நாம கடனாகத் திருப்பித் தரவேண்டும். அதைத் திருப்பித் தருவது எப்படியென்றால், அடுத்த ஆண்டு நாற்பது கோடியோ--ஐம்பது கோடியோ தரும்போது நாம் திருப்பித் தர வேண்டிய கடனைக் கழித்துக் கொண்டுதான் மீதத்தைத் தருவார்கள்; அந்த வகையில் நாம் அந்தக் கடனைத் திருப்பித் தந்தாக வேண்டும்.

இப்படி நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் -- ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் 70 சதவிகிதம் கடனாகவும், 30 சதவிகிதம் மானியமாகவும் தந்த தொகை சற்றேறப்ப இருநூறு கோடி ரூபாயாகும்!

இரண்டாண்டுக் காலமாகியும்.....

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், 'மிகப் பெரிய பிரமாண்டமான திட்டம்' என்றெல்லாம் வர்ணிக்கப்பட்டு—ஐம்பத்து மூவாயிரம் கோடி ரூபாய் என்று அறிவிக்கப்பட்டபோது—நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்தோம்; ஏனென்றால் 'இரண்டு மடங்குக்கு மேலாக ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யத் தொடங்குகிறது. ஆகவே, மாநிலங்களின் தேவைகள் முழுமையாக நிறைவு செய்யப்பட இயலும்' என்றெல்லாம் நினைத்தோம்!

இந்தத் திட்டம், தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில இரண்டு நாட்கள் விவாதிக்கப்பட்டது; இப்படி விவாதித்தது இரண்டாண்டுக் காலமாகிறது; இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குப் பிறகு, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கதி என்ன என்று தெரியவில்லை!

காட்சி மறைந்ததற்குக் காரணம்?

ஐந்தாண்டுத் திட்டம்—ஒவ்வோர் ஆண்டுத் திட்டம் என்கின்ற வகையில்தான்—நிதியை, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் ஒதுக்குகின்ற அளவிற்குச் சுருங்கிப் போய் இருக்கிறது!

இந்த ஐம்பத்து மூவாயிரம் கோடி ரூபாய் என்ற இலக்கை நாம் அடைய முடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒவ்வோர் ஆண்டுத் திட்டத்திற்கும், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டதோ அந்த அளவுத் தொகைதான் இந்த ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும் ஒவ்வோர் ஆண்டிற்கும் நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது!

எடுத்துக்காட்டாக, 1974—75-ஆம் ஆண்டிற்கு நாற்பத்தொரு கோடி ரூபாயும், 1975—76-ஆம் ஆண்டிற்கு நாற்பத்தொரு கோடி ரூபாயும், மீதிமிருக்கின்ற மூன்றாண்டுகளுக்கும் இதே நிலையிலும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யபபடுமானல், ஐந்து ஆண்டிற்கும் மொத்தம் இருநூறு கோடி ரூபாய்தான் கிடைக்கும்!

ஆக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 25 ஆயிரம் கோடி ரூபாயாக இருந்தது; அது, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஐம்பத்து மூவாயிரம் கோடி ரூபாயாக -- இரட்டிப்பாக ஆக்கப்பட்டது; 'பிரம்மாண்டமான திட்டம்' என்று பெரிய தலைப்பில் வெளியிடப்பட்ட அந்தத் திட்டத்திற்கு நாம் ஏறத்தாழ நானூறிலிருந்து ஐந்நூறு கோடி ரூபாய் வரை நிதி உதவியாகப் பெற வேண்டிய கொள்கைக்கு மாருக, இருநூறு கோடி ரூபாய்தான் பெறவிருக்கிருேம்!

ஆக, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போலவேதான் இருக்கிறது; இவர்கள் அறிவித்தது நடைபெறவில்லை!

அப்படியானல், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கதி என்ன -- அது என்னவாயிற்று? அந்தக் காட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போதே திரை விழுகிறது; நாடகங்களிலே 'ரோடு சீன்' வருவதைப் போலத் திரை விழுகிறது— 'இருபது அம்சத் திட்டம்' என்று அறிவிக்கப்படுகிறது!

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காட்சி மறைந்து, 'இருபது அம்சத் திட்டம்' என்கின்ற புதிய காட்சி வருகிறது!

அறிவித்த திட்டங்களின் நிலை

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பலனை ஒவ்வொரு மாநிலமும் பெற்று -- அதாவது, 'மிகுந்த நிதியைப் பெற்றுத்

தங்களுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம் -- மாநில வளர்ச்சியைப் பெருக்கலாம்' என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், 'அது என்னவாயிற்று' என்ற கேள்விக்கு எந்த விதமான பதிலும் இல்லாமல்—இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு விவாதித்த ஒரு பெரிய திட்டத்தை எங்கேயோ ஒரு மூலையில் போட்டுவிட்டு—இப்போது, 'இருபது அம்சத் திட்டம்' என்கின்ற ஒன்றை அறிவித்திருக்கிறார்கள்!

நண்பர் சுப்பு அவர்கள் பேசும்போதுகூட, 'அரசியல் சட்டத்தில் முகப்புக் குறிக்கோளில் எவை எவை இருக்கின்றனவோ அவைகள்தான் இப்போது இருபது அம்சமாக உருவெடுத்திருக்கின்றன' என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

1967-ஆம் ஆண்டு மே திங்களில் நடைபெற்ற காங்கிரசுக் கமிட்டியில், 'பத்து அம்சத் திட்டம்' என்கின்ற ஒரு திட்டத்தைப் பிரகடனப்படுத்தினர்கள்; அவைகள் என்னென்ன?—

1. பாங்கிகளைத் தேசியமயமாக ஆக்குதல்;
2. இன்ஷ்யூரன்சைத் தேசியமயமாக ஆக்குதல்;
3. மன்னர் மானியத்தை ஒழித்தல்;
4. கிராமத் திட்டம்—நிலச் சீர்திருத்தம்;
5. நகர்ப்புற சொத்துக்கு உச்சவரம்பு;
6. மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்தல்;
7. ஏகபோக உரிமைக்குக் கட்டுப்பாடு விதித்தல்;
8. கூட்டுறவுத் துறையை விரிவுபடுத்துதல்;
9. உணவு வாணிபத்தை அரசே மேற்கொள்ளுதல்;
10. ஏற்றுமதி — இறக்குமதியில், பொருள்வாரியாக முன்னேற்றம் காணுதல்;

என்ற வகையில் பத்து அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது; இவைகளில், எவை எவை நிறைவேறின—எவை எவை நிறைவேறத் தொடங்கி இடையிலே முறிந்துபோயின— என்பதையெல்லாம் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது!

'பாங்குகள் தேசியமயமாக்கப்படும்' என்று அறிவித்தார்கள்; பதினன்கு வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டன; அதற்குமேல் எடுத்தடி வைக்கவில்லை!

இன்ஷ்யூரன்சு தேசியமயமாக ஆக்கப்பட்டது; மன்னர் மானியம் ஒழிக்கப்பட்டது; கிராமத் திட்டம்—நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது இன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற இருபது அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்று; நகர்ப்புறச் சொத்துக்கு உச்ச வரம்பு—இதுவும் இன்றைக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற திட்டத்தில் ஒனறு; மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்தல்—இது என்னென்ன என்று குறிப்பிட்டுத் தெளிவாகச் சொல்லாமல் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்று; அடுத்து, ஏகபோக உரிமைக்குக் கட்டுப்பாடு செய்தல் என்பது; என்ன காரணத்தாலோ, இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தில் அது இடம் பெறவில்லை!

கூட்டுறவுத் துறையை விரிவுபடுத்துதல் என்பது அப்போது அறிவிக்கப்பட்டபோதும் சரி—அதற்கு முன்பும் சரி—தமிழகத்தில் கூட்டுறவுத் துறை விரிவுபடுத்தப்பட்டு- மேலும் மேலும் அது விரிவுபடுத்தப்பட்டிருப்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை!

ஆனால் இப்போது அவர்கள், இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தில் கூட்டுறவுத் துறையை விட்டுவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக ஒரு புதிய அம்சத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள்!

பத்து அம்சத் திட்டத்தில் ஒன்பதாவது, 'உணவு வாணிபத்தை அரசே மேற்கொள்ளுதல்' என்பதாகும்; அதன்படி, கோதுமை வியாபாரத்தை அரசு மேற்கொண்டது. கொஞ்ச நாட்களுக்கெல்லாம், 'அது சரிப்பட்டு வரவில்லை' என்று கைவிட்டுவிட்டார்கள்!

அதற்கு அடுத்தது, 'ஏற்றுமதி--இறக்குமதியில் பொருள் வாரியாக முன்னேற்றம் காணுதல்' என்பதாகும்; அதுவும் முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை!

ஆதரவு நல்கினோம் -ஆத்திரப்பட்டனர்

இந்தப் பத்து அம்சத் திட்டத்திற்குப் பிறகு, இருபது அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது; 'இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தை நாங்கள் ஏற்று நடத்தவில்லை அல்லது எதிர்க்கிறோம்' என்றெல்லாம் தவறாகக் குற்றச்சாட்டுகளைச் சுமத்துகின்ற நேரத்தில், 'பத்து அம்சத் திட்டத்திலே கழகம் தன்னுடைய ஆதரவை அளித்திருக்கிறது' என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகளை நாங்கள் காட்ட முடியும்!

ஹண்டே :—"ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வேறு--இருபது அம்சத் திட்டம் வேறு; இரண்டிற்கும் வேறுபாடு உள்ளது என்று நான் நினைக்கிறேன்."

அனந்தநயாகி :—"உண்ண உணவும்--உடுக்க உடையும்--இருக்க இடமும் அத்தியாவசியத் தேவைகளாகும்; அதைத்தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்; இன்னும் எப்படித் தெளிவாகச் சொல்ல முடியும்?"

முதலமைச்சர் :— "பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; 'வேக்'காக இருக்கிறது: அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்; அப்படியென்றால், இப்போது ஒவ்வொன்றிற்கும் தனியாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன வந்தது? 'இருபது அம்சத் திட்டம்' என்று கொஞ்சம் விரிவாக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; நாங்கள், பத்து அம்சத் திட்டத்தைக்கூட எதிர்க்கவில்லை; பத்து அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்ட போது நாங்கள் அதனை ஆதரித்தோம்."

பாங்குகளைத் தேசியமயமாக்கியபோது—எந்த மாநிலத்திலும் செய்யாத அளவிற்கு—தலைமையமைச்சரைத் தமிழகத்திற்கு அழைத்து, பதினான்கு பொருள்களைப் பரிசாக அவருக்கு வழங்கினோம்!

இப்போது அங்கேயிருக்கின்ற அனந்தநாயகி அம்மையார் போன்றவர்கள்—வேறு கட்சியில் இருந்து அதைப் பார்த்து ஆத்திரப்பட்டனர்!

ஹண்டே அவர்களின் கேள்வியைப் பொறுத்தவரையில், 'ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குத் திரை போட்டுவிட்டு, இருபது அம்சத் திட்டம் என்பதற்கு வந்திருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட ஐம்பதது மூவாயிரம கோடி ரூபாய் என்னவாயிற்று? இந்தத் தொகையையே மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத அளவில், 'இருபது அம்சத் திட்டம்' என்று சொல்லி--இதற்கு ஆகின்ற செலவை மாநிலங்களுக்கு எப்படித் தரப் போகிறார்கள்? இந்தக் கேள்வியின் அடிபபடையில்தான் இதைத் தெரிவித்தேன்.

தமிழக அரசு கவனம் செலுத்தவில்லையா?

இருபது அம்சத் திட்டங்கள் எவை எவை? ஐந்தாறு திட்டங்களை மட்டுமே இங்கே பேசிய எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

முதல் அம்சமாக—

"இன்றியமையாப் பண்டங்களின் உற்பத்தியை ஊக்குவிக்கவும், கொள்முதலை விரைவுபடுத்தவும், வழங்கு பணியைச் சீரமைக்கவும், அரசு பல தொடர் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும்"

என்று தலைமையமைச்சர், வானொலியில் அறிவித்தார்கள்; அரசு இதிலே கவனம் செலுத்தியதா--இல்லையா?

இந்த ஆண்டு ஜூன் திங்கள் தொடங்கி நிலவி வருகின்ற வாய்ப்பான பருவ மழையின் நிலைமைகளை ஒட்டி வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தீவிர நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது; அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், தலைமையமைச்சர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே—அந்த உற்பத்தி முனையிலேகூட—பொதுவாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 9,500 டன் விதை நெல்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு வந்தது; நடப்பு வேளாண்மைப் பருவத்தில் 18,000 டன் விதை நெல் கொள்முதல் செய்யப்படும்; ஆகவே, அந்தத் திட்டத்திற்கு அனுசரணையான காரியங்கள் தான் இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனவேயன்றி, எதிர்ப்பான காரியங்கள் ஏதும் இங்கே நடைபெறவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

புதிய நெல் வகைகளாக 'ஏ.டி.டி. 31'—'பூசா 33' ஆகியவைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, 'ஏ.டி.டி. 31' பயிரிடப் படும் பரப்பு ஓர் இலட்சத்து முப்பதாயிரம் ஏக்கர் என்கின்ற அளவிலும், 'பூசா 33' பயிரிடப்படும் பரப்பு ஐம்பத்தாறுயிரம் ஏக்கர் என்கின்ற அளவிலும் பயிரிடப்படுகிறது.

வேளாண்மை உற்பத்திக்கு உரம் மிகவும் முக்கியமானது; பொதுவாக ஓர் ஆண்டுக்கு வழங்கப்படும் உரத்தின் அளவு 20,520 டன்தான்; இந்த ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் வரையில் மாத்திரம் வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற இரசாயன உரத்தின் அளவு 25,123 டன்; மேலும் சம்பா பயி களுக்கெல்லாம் உரம் வழங்கவிருக்கிறோம்; ஆகவே, உரத் தட்டுப்பாடும்

இல்லை—உற்பத்தி முனையிலும் நாம் தீவிரமாகவே இருக்கிறோம்,

விளைச்சல் பெருக ஆவன செய்யவில்லையா?

அதைப் போலவே, பூச்சிகளால் ஏற்படுகின்ற தொல்லையைக் கட்டுப்படுத்தவும்--அதை அறவே நீக்குவதற்கும் தெளிப்பான்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தி, அந்த முனையிலும் அலுவலாளர்கள் அயராது பணியாற்றி வருகிறார்கள்; பயிர்களைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட்டு வருகிறோம்!

வறட்சி நேரத்தில்--விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யும் வகையில், 'டீசல் எஞ்சின்கள் வைத்துக்கொள்பவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் வழங்கப்படும்' என்று அறிவித்து—அப்படி வழங்கியதின் மூலம் இதுவரையில் 12 200 பேர் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள்; ஏற்கனவே அறிவித்தபடி, பதினைந்தாயிரம் பேர்களுக்கு இந்தப் பயன் கிடைக்கத்தக்க வகையில் ஒரு கோடியே ஐம்பது இலட்சம் ரூபாய் இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம்; வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட உழவர்களுக்கு இந்த மானிய உதவி எவ்வளவு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது என்பதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அறிவார்கள்!

'உற்பத்தி முனையில் தீவிரம் காட்டப்பட வேண்டும்' என்று தலைமையமைச்சர் அறிவித்ததால், இவைகளை எல்லாம் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சோள விதைகள் மாத்திரம் இந்த ஆண்டு கோடைப் பருவத்தில், கோவை—திருநெல்வேலி—மதுரை--சேலத்தில் ஒரு பகுதி—ஆகிய மாவட்டங்களில் 500 டன் வீரிய ஒட்டுச் சோள விதைகளும், மக்காச் சோள விதைகளும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1974-75-இல், அரிசி உற்பத்தி 41.66 இலட்சம் டன்னாக இருந்தது; இந்த ஆண்டும்--சென்ற ஆண்டைப் போல் இயற்கையின் கொடுமை இல்லாமல் இருக்குமானால்--1975—76-இல் அரிசி உற்பத்தி அறுபத்தோர் இலட்சம் டன் ஆக இருக்கும் என எதிர்பார்க்கிறோம்.

1974—75-இல், சோளம், கம்பு, மக்காச்சோளம் ஆகியவற்றின் உற்பத்தி ஏழு இலட்சத்து எழுபத்தி நான்காயிரம் டன் என இருந்ததற்கு மாறாக, 1975—76-இல் எதிர்பார்க்கப்

படும் உற்பத்தியின் அளவு பதினேழு இலட்சம் டன்னுகும். 1974—75-இல் பருத்தி உற்பத்தி இரண்டு இலட்சத்து இருபதாயிரம் பேல்கள்; 1975—76-இல், அது, நான்கு இலட்சம் டன்கள் என்ற அளவிற்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்!

கரும்பு சாகுபடி--சங்கடத்திற்கு ஆளாகிறோம்!

கரும்பைப் பற்றித் தங்கமணி அவர்கள்கூட சொன்னர்கள்; மத்திய அரசிடமிருந்து வந்துள்ள கடிதத்தில், 'லெவி சர்க்கரைக்கான விலையை உயர்த்த இயலாது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; அப்படிச் சொல்லியிருப்பது. அகில இந்திய அளவிலா என்றால், இல்லை; வடபுலத்தில் இருக்கின்ற மாநிலங்களுக்கு உயர்த்தித் தரப்படும்; ஆனால், நம்முடைய கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டாது; இதனை அவர்கள் திட்டவட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள்!

இதன் காரணமாகக் கரும்புச் சாகுபடி செய்கின்ற விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் -- அதன் காரணமாகக் கரும்புச் சாகுபடி குறையும் என்பதையும் -- தவிர்க்க முடியாத சில சிரமங்களுக்கு நாம் ஆளாக நேரிடும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது......

கே. டி. கே தங்கமணி :—''சர்க்கரை விலை சம்பந்தமாக, 'லெவி சர்க்கரை' என்றும், 'லெவிக்கு அப்பாற்பட்ட சர்க்கரை' என்றும் இருப்பது சரியல்ல என்பது எங்களுடைய நிலை; 'லெவி' சர்க்கரைக்கு விலை நிச்சயிக்கும் நேரத்தில், தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கருநாடகம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு அதிகமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது; பொதுவாக, ஒரே விலை இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையை அரசு இங்கே எடுக்குமானால், அதை ஆதரிக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.''

முதலமைச்சர் :—''நான் இதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்; இதுபற்றி நான் முதலில் சொல்லும்போது, 'தங்கமணி அவர்கள் நிதானமாக--நியாயங்களை உணர்ந்து பேசினர்கள்' என்று சொன்னேன்...

பி. சீனிவாசன் :—"மத்திய அரசு அந்தக் கோரிக்கையை நிராகரிக்க ஏதாவது காரணங்கள் இருக்கிறதா? என்ன காரணம் சொல்கிறார்கள்?"

முதலமைச்சர் :—"இப்போதுதான் காரணங்களே எதற்கும் கேட்கக்கூடாதே!"

தலைவர் அவர்களே! கடுமையான வறட்சி நேரத்தில் கூட, தமிழகத்தில் உள்ள மொத்தம் 98 இலட்சம் குடும்பங்களில் 52 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு நாம் போதிய அளவு தர முடியாவிட்டாலும், ஓரளவு அரிசியை வழங்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டோம்; அதற்கு நாம் எடுத்த நடவடிக்கையாகத் தமிழ்நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கும் கார்ப்பரேஷன் சார்பிலும்—கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சார்பிலும் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் சார்பிலும் நடத்தும் சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் மூலம்—9,926 நிலையங்கள் மூலம் 52 இலட்சம் குடும்பங்களுக்கு நாம் அரிசி வழங்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்து முடித்தோம்!

நகர்ப் பகுதியில் ஐநூறு ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்குப் பத்து கிலோ அரிசி—சென்னை, கோவை ஆகிய இடங்களில் வழங்கப்பட்டு வந்தது; அதை இப்போது இருபது கிலோவாக உயர்த்தியிருக்கிறோம்; அதோடு மாத்திரமல்லாமல், திருச்சி—சேலம் ஆகிய நகரங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை முதல் கட்டமாக நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்!

தலைமையமைச்சர் அறிவித்த முதல் அம்சத்திற்கு நான் அளித்த விளக்கம் இது!

நிலமற்றவர்களுக்கு நில வினியோகம்

இரண்டாவது அம்சமாக—

"நமது மக்களில் மிகப் பெரும்பாலோர் கிராமப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர்; நில உச்சவரம்புச் சட்டங்களைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்தி--சிலரிடம் உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும்; நில உடைமை ஆவணங்களைத் தயாரித்து முடிப்பதில் உள்ளூர் மக்களின் உதவி நமக்குத் தேவையாகும்" என்பதாகும்.

தலைமையமைச்சரின் இந்த இரண்டாவது அம்சத்தின் படி, உபரி நிலத்தை நாம் எவ்வளவு எடுத்து வழங்கியிருக் கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

''நூறு புதிய சாதனைகள்'' என்று ஒரு புத்தகம் போட் டிருக்கிறார்கள்; அதில் இந்த விவரம் தவறாக இருக்கிறது; தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில்கூட, 'பத்து இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது' என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்; அப்படிப் பத்து இலட்சம் ஏக்கர் விநியோ கிக்கவில்லை; அது இயலாததும்கூட!

''அவசர நிலை பிரகடனத்திற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் பத்து இலட்சம் ஏக்கர் நிலத்தை விநியோகித்திருக்கிறார்கள்'' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; இது என்ன — 'மாயா பஜாரா' ?

அவசர நிலை பிரகடனத்திற்குப் பிறகு எல்லா மாநிலங் களும், நில மறு விநியோகத் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தி யுள்ளன; கேரளத்தில் ஓர் இலட்சத்து முப்பதாயிரம் ஹெக்டர் கொடுக்கப்பட்டது; இதுவும் சரியாக இருக்க முடியாது; கேரள அரசைக் கேட்டால், 'இல்லை' என்றுதான் சொல் வார்கள்......

பி. சீனிவாசன்:—'' 'சைபர்' தவறாக அச்சிடப்பட்டி ருக்கும்.''

முதலமைச்சர்:—''ஒன்று என்று போட்டு பக்கத்திலே சைபர்களைப் போட்டிருந்தால், ஒரு சைபர் அதிக மாக ஆகியிருக்கலாம் என்று நினைக்கலாம்; ஆனால் இதிலே, பத்து என்று எண்ணால் எழுதி--அதற்குப் பக்கத்திலே இலட்சம் என்று எழுத்தால் எழுதியிருக் கிறது.''

அனந்தநாயகி:—''இந்தக் தகவலைத் தவறாகத் தமிழக அரசினர்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.''

முதலமைச்சர்:—''அப்படித் தவறாக நாங்கள் கொடுத் திருந்தால், 'பத்து இலட்சம் ஏக்கர்' என்று நாங் களேகூட ஜம்பம் அடித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.''

ஆகவே, 'நூறு புதிய சாதனைகள்' என்ற புத்தகம் சில தவறான தகவல்களைத் தருகின்ற காரணத்தால், இதை நான் மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்ட விரும்பவில்லை.

1967-க்கு முன்பு 6–4–60-இல் உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது; அந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு, ஏழாண்டுக் காலத்தில் உபரி நிலமாக அறிவிக்கப்பட்டது—24,194 ஏக்கர்; இதிலே அரசு கைப்பற்றியது — 16,330 ஏக்கர்; மற்றவர்களுக்கு ஒப்படை செய்தது எதுவுமே இல்லை; உபரி நிலம் யாருக்கும் வழங்கப்படாத காரணத்தால் பயனடைந்தவர்கள் யாரும் இல்லை!

தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைத்த நற்சான்று

1967-க்குப் பிறகு உபரி நிலமாக அறிவிக்கப்பட்டது 1,08,068 ஏக்கர்; அதிலே அரசு கைப்பற்றியது 88,146 ஏக்கர்; நிலமற்றவர்களுக்கு ஒப்படை செய்தது 62,682 ஏக்கர்; பயனடைந்த உழவர் பெருமக்கள் 38,504 பேர்; இதுதான், '15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்' என்ற உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்குப் பிறகு நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளின் காரணமாக ஏற்பட்ட பயன்!

அந்தச் சட்டத்தை 15–2–70-இல் கொண்டுவந்தோம்; அந்தச் சட்டத்திற்குப் பிறகு நாம் எடுத்த வேகமான நடவடிக்கைகளின் காரணமாக 62,682 ஏக்கர், நிலமற்றவர்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அகில இந்திய ஆளும் காங்கிரசுக் கமிட்டி கூட ஒரு நல்ல மதிப்புரையை—'இந்தியாவிலேயே நில உச்சவரம்பில்--நிலச் சீர்திருத்தத்தில் தமிழ்நாடுதான் இன்றைக்கு முன்னணியில் நிற்கிறது' என்ற நற்சான்றை அளித்திருக்கிறது!

பழத் தோட்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு

கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள், 'இதிலே பழத் தோட்டங்களுக்கு இருக்கின்ற விதிவிலக்கை நீங்கள் இன்னும் எடுக்கவில்லையே' என்று கேட்டார்.

எல்லாப் பழத் தோட்டங்களின் விஸ்தீரணமும் 18,169 ஏக்கர்தான்; பழத் தோட்டங்களை உச்சவரம்பின் கீழ்க் கொண்டுவந்தால், அதனுடைய உற்பத்தி கெடும்—வெளி மாநிலங்களுக்கும், வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதியாவதும் கூடக் கெடக்கூடும் என்பதற்காகத்தான் -- விஸ்தீரணமும் குறைவாக இருப்பதால் விட்டுவிட்டோம்!

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லலாம்; மைசூரில் ஆயிரம் ஏக்கரில் 'லினேலே' என்ற செடி வளர்க்கப்படுகிறது; அந்த இடம் தேவிகாராணி என்கின்ற பழைய சினிமா நட்சத்திரத்திற்குச் சொந்தமானதாகும்; அங்கு வாசனைப் பொருள் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்பதற்காக விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயிரம் ஏக்கரில்தான் அந்த வாசனைப் பொருள் உற்பத்தி யானாலும், அவைகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முடியும் என்பதற்காக விதிவிலக்கு எப்படிக் கர்நாடகத்தில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ -- அதைப் போலத்தான், பழத் தோட்டங்களுக்கு இங்கே விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக் கிறது; அதன்றி, வேறு ஏதும் அல்ல!

நாம் எத்தனை விதிவிலக்குகளை ரத்து செய்திருக்கிறோம்? கரும்பாலை நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு இருந்தது -- அதை ரத்து செய்துவிட்டோம்! அதைப்போலவே, மேய்ச்சல் நிலத்திற்கு விதிவிலக்கு இருந்தது — அவைகளையும் ரத்து செய்து விட்டோம்!

அறக் கட்டளைகளுக்கு வரம்பு நிர்ணயம்

பொது அறக் கட்டளைகளுக்கு ஒரு வரம்பு வைத்து விட்டோம்; இந்த வரம்பு, கேரளத்தில் -- ஆந்திரத்தில் கிடையாது; பொது அறக் கட்டளைகள் அங்கே எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம்; ஆனால் அதிலே வருகின்ற வருமானம், அறக் கட்டளைக்கே செலவழிக்கப்பட வேண்டும் -- இது அங்கே!

இங்கே நாம், 'பொது அறக் கட்டளைகள் இவ்வளவுதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அதிலே வருகின்ற வருமானம் அதற்கே செலவாக வேண்டும்' என்று சட்டம் செய்திருக் கிறோம்; அதுவும், 1—3—72-இல் என்னென்ன அறக் கட்டளைகள் இருந்தனவோ, அவைகளுக்குத்தான் அது பொருந்தும்.

அதற்குப் பிறகு, 'புதிதாக அறக் கட்டளைகள் தோன்றி இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது' என்று சட்டம் போட்டிருக்கிறோம்!

இந்தப் பொது அறக் கட்டளைகளில்—கல்லூரி என்றால் நாற்பது ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்; உயர்நிலைப் பள்ளி என்றால்

20 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்; ஆரம்பப் பள்ளி என்ருல் 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்; மாணவர் விடுதி என்ருல் 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்; தொழிற் கல்விக்கூடங்கள் என்ருல் 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்; விவசாயப் பள்ளிகளுக்கு 25 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர்; மற்ற அறக் கட்டளைகளுக்கு ஐந்து ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்றும், அதற்குமேல் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்றும் வரம்பு நிர்ணயித்திருக்கிருேம்.

குத்தகை உரிமைப் பதிவேட்டுச் சட்டம்

அடுத்து, குத்தகைதாரர் -- சாகுபடிதாரர்; 'இதற்கெல் லாம் ஆவணங்கள் வேண்டும் -- பதிவு முறை வேண்டும்' என்று தலைமையமைச்சர் அறிவித்திருக்கிருர்.

நாங்கள் அதையும் செய்திருக்கிருேம்; அறிவித்த பிறகு அல்ல—1969-லேயே தமிழ்நாடு வேளாண்மை நிலக் குத்தகை உரிமைகள் பதிவேட்டுச் சட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றியிருக் கிருேம்.

இதுவரையில் பதிவு செய்யப்பட்ட குத்தகைதாரர்களின் எண்ணிக்கை 3,99,350 என்று கணக்கெடுத்திருக்கிருேம்; அவர்களின் அனுபோகத்தில் உள்ள நிலம் 6,03,899 ஏக்கர் என்றும் கணக்கை இதுவரை முடித்திருக்கிருேம்.

பட்டா விவரக் குறிப்பேடுகள்

அஃதன்னியில், நில உடைமையாளர் வைத்திருக்கின்ற நிலத்திற்கான கணக்கு விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற் கான கணக்கு விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக—நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கு மேலும் பயன்படும் என்ற வகையில், 'பட்டா விவரக் குறிப்பேடு என்ற ஒன்றை ஒவ்வொரு விவசாயியும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்' என்று 1972-இல் ஒரு திட்டம் கொண்டுவந்தோம்; இதுவரை கொடுக்கப்பட்ட அப்படிப்பட்ட பட்டா விவரக் குறிப்பேடுகளின் எண்ணிக்கை ஒரு கோடியே நான்கு இலட்சமாகும்; இதற்கான செலவு ஒரு கோடி ரூபாயாகும்.

தரிசு நிலங்களை ஒப்படை செய்தல்

'தரிசு நிலங்களை ஒப்படை செய்ய வேண்டும்' என்பது தலைமையமைச்சரின் இருபது அம்சத் திட்டங்களிலே ஒன்றாகும்.

நாடு சுதந்தரம் பெற்ற 1947-லிருந்து 1967 வரை தமிழகத்தில் ஒப்படை செய்யப்பட்ட நிலம் 2,88,000 ஏக்கர்; பயனடைந்தவர்கள் 1,15,000 பேர்.

1967-க்குப் பிறகு இந்த எட்டாண்டுக் காலத்தில் நாம் ஒப்படை செய்த நிலம் 7,19,000 ஏக்கர்; பயனடைந்தவர்கள் 3,69,000 பேர்!

உச்சவரம்பில் பினாமி முறை

இந்த உச்சவரம்பில் பினாமி எல்லாம் நடந்து விடுவதாக மாரிமுத்து சொன்னார்; ஒன்றிரண்டு நடந்தது; இன்னும் சில, அந்தக் காலத்திலேயே நடந்துவிட்டது; ஒரு முக்கிய மான அமைச்சரின் சொந்தக்காரரேகூட—நான் பெயரை எல்லாம் சொல்ல விரும்பவில்லை—அதாவது, 6—4—60-இல், 282 சாதாரண ஏக்கர் -- அதாவது 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் இருந்தது; ஆனால் 2-10-62-க்குள் இந்த 141 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரில் 135 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை, அந்த 'அமைச்சருக்குச் சொந்தக்காரர்' விற்றுவிட்டார்; உச்சவரம்புச் சட்டத்தி லிருந்து தப்பித்துக் கொண்டார்!

இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்திற்குள் 6—4—60-இலி ருந்து 2—10—62-க்குள் யாரும் இந்தச் சட்டத்தை ஏமாற்றி அவர்களுக்குரிய நிலத்தை விற்கக் கூடாது—என்று இருந்தும் கூட, 'பணம் வருகிறதே அப்பா' என்ற காரணத்தினால்— 'உச்சவரம்பு வந்துவிடுமே அப்பா' என்ற அச்சத்தினால்— அவர், 135 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை விற்று விட்டார்; அதற்கு அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்; 1967-க்குள் நட வடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும்; 1967 வரையில் அவர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை; 1967-க்குப் பிறகு—அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் கழக ஆட்சி வந்த பிறகுதான்—அந்த தவறுக்கு நடவடிக்கை இந்த அரசின் சார்பில் எடுக்கப்பட் டிருக்கிறது.

ஆகவே, மிகச் சாதாரணமானவர்களால்கூட அந்த பினாமி முறை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை; அமைச்சரவையில் மிக முக்கியமான ஒருவரின் சொந்தக்காரரால்.........

அனந்தநாயகி:—"அவர்கள் யார் என்று சொல்வதுதானே? செய்தது தவறு; அமைச்சரின் சொந்தக்காரர் என்றால் யார் என்று சொல்வதுதானே?"

முதலமைச்சர்:—"நண்பர் வரதப்பன், அம்மையார் அவர்களுக்கு அதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விருப்பம்!"

அனந்தநாயகி:—"நான் சொல்ல விரும்புவதை எல்லாம் சொல்வீர்களா என்ன? எப்படியோ என்னை வம்பில் இழுத்து விடுவதற்காக இதை ஏன் சொல்ல வேண்டும்?"

கிராமப் பகுதிகளில் வீட்டுமனை வழங்குதல்

மூன்றாவது அம்சமாக—

"கிராமப் பகுதிகளில் வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டம் வெகுவாக விரிவாக்கப்படும்; நிலமற்றவர்களுக்கு வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்கச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்படும்" என்பதாகும்.

அண்மையில் மத்திய அரசு தயாரித்திருக்கின்ற ஓர் ஆய்வின்படி, குடியானவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் வழங்கும் திட்டம், பீகார்—குசராத்—ஜம்மு, காஷ்மீர்—ஒரிசா—தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் மாத்திரமே நடைபெற்று வருகிறது; அதிலும், தமிழ்நாட்டில் மாத்திரமே குடியானவர்களுக்கும்--உழவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு மனைகள் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன; மற்ற மாநிலங்களில், இந்த மனைகளைப் பெறுவதற்கு அதன் விலையை உழவர்கள் செலுத்தியாக வேண்டும்.

1971-ஆம் ஆண்டில், தமிழ்நாடு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் சட்டத்தைச் செய்தோம்; 1975-இல் அல்ல—இருபது அம்சத் திட்டம் வரிசையில் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு அல்ல—1971-லேயே செய்தோம்!

இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் குடியிருப்பு மனை பெற்றவர்கள் 1,75,000 பேர்கள்; இவர்களில் தாழ்த்தப்பட்ட பெருங்குடி மக்கள் 1,02 404 பேர்கள்; பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் 40,550 பேர்கள்; இதர வகுப்பினர் 32,123 பேர்கள்; இதற்காக அரசுக்கு ஆன செலவு கிட்டத்தட்ட 21 இலட்சம் ரூபாயாகும்!

அரசுக்குச் சொந்தமான நிலத்திலிருந்து வீட்டு மனை ஒப்படை செய்யும் திட்டத்தின்கீழ்—1967-க்கு முன்பு இருபதாண்டுக் காலத்தில்—அப்போதிருந்த ஆட்சியில்—வீட்டு மனை ஒப்படை செய்தது--பட்டா கொடுத்தது 63,770 பேர்களுக்காகும். இந்த எட்டாண்டுக் காலத்தில் பட்டா கொடுத்திருப்பது 5,03,697 பேர்களுக்காகும்!

அரிசன மக்களுக்கு மட்டும் நிலத்தை அர்ஜிதம் செய்து கொடுத்த வகையில் இதுவரையில் 2,36 000 அரிசன குடும்பங்கள் பயன் பெற்றிருக்கின்றன; இதற்கான செலவு நான்கு கோடியே இருபத்தைந்து இலட்சமாகும்!

கழக அரசு கட்டித் தந்த குடியிருப்புகள்

இதைத் தவிர, தலைமையமைச்சர் குறிப்பிடாத அம்சமாக 30,000 அரிசனங்களுக்கு டிசம்பர் இறுதிக்குள் நல்ல கெட்டியான வீடுகள்—ஒரு வீடு நான்காயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள அளவிற்குக் கட்டித் தரத் திட்டமிட்டு, அது முடிவடையவிருக்கிறது; இதற்கான செலவு பதின்மூன்றரை கோடி ரூபாயாகும்.

அதைப் போலவே, மீனவர்களுக்கு ஐந்தாயிரம் வீடுகள் முதற் கட்டமாகக் கட்டித் தர இரண்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு அந்த வேலைகளும் வேகமாக நடைபெற்று வருகிறது; இது, தலைமையமைச்சரின் இருபது அம்சத் திட்டங்களிலே இல்லாத ஒன்றாகும்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தின் சார்பில்—இது 1975-க்குப் பிறகு அல்ல—அவசரச் சட்டத்திற்குப் பிறகு அல்ல—அவர்கள் அறிவித்ததற்குப் பிறகு அல்ல—1970—71-லேயே தொடங்கப்பட்டு. வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பில் 3,220 குடியிருப்புகள்—குடிசைமாற்று வாரியத்தின் சார்பில் 17,019 குடியிருப்புகள்—இவைகள் முடிவுற்று, கட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை 3,312; ஆக, பதினேழு

கோடி ரூபாய் செலவில் ஏறத்தாழ இருபதாயிரம் வீடுகள் குடிசைவாசிகளுக்காகக் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கின்றன; இதுவும் இந்திரா காந்தி அவர்களுடைய இருபது அம்சத் திட்டங்களில் இல்லாத ஒன்றுகும்.

இதை நிறைவேற்றியதற்காக வேண்டுமானுல்—இவைகளைத் தொடங்கியதற்காக வேண்டுமானுல், 'இல்லாததை எல்லாம் நீ எப்படி நிறைவேற்றலாம்' என்று நீங்கள் கோபித்துக் கொள்ளலாமே தவிர, வேறு எதுவுமில்லை!

கடன் நிவாரணச் சட்டம்

நான்காவது அம்சமாக—

"கிராம மக்களின் கடன் சுமையைப் படிப்படியாக்க் குறைக்க—அவர்களிடமிருந்து கடனைத் திரும்பப் பெறுவதற்காக நீதிமன்றத்தை நாடாமல் இருக்க—வழக்குகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குச் செல்லுபடியாகாமல் இருக்கச் செய்யவும், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்--வங்கிகள்--அரசுக் கடன்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்" என்பதாகும்.

கிராமப்புற மக்களின் கடன் சுமையைப் போக்குவது மாத்திரமல்லாமல், நகர்ப்புற மக்களின் கடன் சுமையைப் போக்குவதற்கும் 1972-ஆம் ஆண்டில் கடன் நிவாரணச் சட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவந்தோம்.

1975-ஆம் ஆண்டில், கடன்பட்டோர் (தற்காலிக நிவாரண) அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தோம்.

அண்மையில் ஏற்பட்ட வறட்சியை ஒட்டி, இந்த அவசரச் சட்டம் 1975 ஜனவரியில் அறிவிக்கப்பட்டது.

இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வழக்குத் தொடர்ந்தோ--ஏனைய சட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டோ கடனை வசூலிப்பது ஓராண்டுக் காலத்திற்குக் கூடாது என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கூட்டுறவுச் சங்கம், அரசு ஆகியவைகளின் கடன்களைக் கூட—இதிலே அவைகள் வராது என்றுலும்கூட—அதனு

டைய வசூலை ஓராண்டுக் காலத்திற்கு தள்ளிவைக்க இந்த அரசின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டு, அந்த வசதியும் கிராமப்புற மக்களுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்டதை உறுப்பினர்கள் மறந்துவிடக்கூடாது!

1975-ம் ஆண்டு ஜூலையில் அறிவிக்கப்பட்ட திட்டத்தின்படி, உழவர்கள் அல்லாத ஏனைய கடன்பட்டவர்களும், கடன் சுமையிலிருந்து நிவாரணம் பெறலாம் என்ற நிலையில், '1976 ஜனவரி பதினைந்தாம் தேதி வரையில் வட்டி எதுவும் வசூலிக்கக்கூடாது' என்று இந்தச் சட்டம் 'துயர் தணிப்பு' அளிக்கிறது!

அறவே ரத்து செய்ய இயலுமா?

சிலர் இங்கே, 'அறவே ரத்து செய்ய வேண்டும்' என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள்; நண்பர் வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி இந்த மசோதா வந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டதை, நாம அவ்வளவு சாதாரணமாகப் புறக்கணித்துவிட முடியாது!

கடனை அறவே ரத்து செய்வது என்ற அவ்வளவு முற்போக்கான நிலைமைக்கு நாம் செல்வோமேயானால், பிறகு கடன் கொடுப்பவர்கள் இருக்கமாட்டார்கள்!

கடன் கொடுப்பவர்கள் இல்லாத நேரத்தில், கடன் கொடுக்கின்ற வசதிகளைக் கிராமப்புற மக்களுக்கு உற்பத்தியின் அடிப்படையில் இல்லாமல்— அவர்களுடைய விவசாயப் பொருள்களையும், விவசாய நிலங்களையும் காட்டிப் பெறுகின்ற கடனே அல்லாமல், அவர்களுடைய திடீர்த் தேவைகளுக்குக் கடன் தருகின்ற வங்கிகள், கூட்டுறவு இயக்கங்கள் ஆகியவை போன்ற வசதிகள் பெருகிய பிறகுதான் அதைப் பற்றி நாம் யோசிக்க முடியும்!

''எல்லாக் கடனையும் ரத்து செய்ய வேண்டும்'' என்று தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களேகூடச் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை; 'அவர்களுடைய கடமை ஒழிக்கப்பட வேண்டும்' என்றுதான் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்; 'அதற்கேற்ப நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்; அதையும் நாம், படிப்படியாகத் தொடர்ந்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுக்காலமாகச் செய்துவருகிறோம்.

ஆகவே, 'இதை முன்பே செய்தோம்' என்ற குற்றத்தைத் தவிர, 'அறவே செய்யவில்லை--செய்ய மறுக்கிறோம்' என்ற குற்றத்தை யாரும் நம்மீது சாட்டிட இயலாது!

உழவுத் தொழிலாளருக்குக் கூலி நிர்ணயம்

ஐந்தாவது அம்சமாக—

"உழவுத் தொழிலாளர்களுக்குத் தற்போதுள்ள குறைந்த ஊதிய விகிதச் சட்டத்தை மறு ஆய்வு செய்தல்; குறைந்த அளவு ஊதியம் தரப்படும் இடங்களில் எல்லாம் இந்த ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்தல்" என்பதாகும்.

1969-ஆம் ஆண்டில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் திரு. கார்த்திகேயன் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது; அக் குழுவால் இந்தக் கூலி நிர்ணயம்—குறைந்தபட்சக் கூலி எவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு-- அதை நடைமுறைப்படுத்தினோம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள்—தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்—அரசுத் தரப்பினர் ஆகியோரின் முத்தரப்பு மாநாட்டைக் கூட்டி, ஒரு சுமுகமான முடிவினை எடுத்திருக்கிறோம்.

இப்போது மீண்டும் இந்த அவசரச் சட்டத்திற்குப் பிறகு—அம்மையார் அவர்கள் அறிவித்திருக்கின்ற இருபது அம்சத் திட்டத்திற்குப் பிறகு—மீண்டும் ஒரு குழுவை இன்றைக்கு நாம் அமைத்து, அந்தக் குழு, நண்பர் சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் தன்னுடைய ஆய்வை நடத்தி வருகிறது; அக் குழு, பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் இந்த ஆய்வை நடத்தும்.

இதற்கிடையே, 'ஆண்—பெண் ஆகிய இரு சாராருடைய சம்பளமும் சமமாக இருக்க வேண்டும்' என்கின்ற அறிவிப்பையும் மத்திய அரசின் சார்பில் செய்திருக்கிறார்கள்.

அதையும் அடிப்படையாக வைத்து, 'வேலை செய்கின்றவர்கள் ஆணா--பெண்ணா' என்றுகூட இல்லாமல், 'இந்த வேலைக்கு இந்தக் கூலி—அதை ஆண் செய்தாலும் சரி--

பெண் செய்தாலும் சரி' என்று நிர்ணயிக்கின்ற அளவிற்கு அந்தக் குழு தன்னுடைய ஆய்வை நடததி விரைவில் ஒரு முடிவினைத் தரும்; அது, அரசின் சார்பில் பரிசீலிக்கப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாசன வசதிகளைப் பெருக்கிறோம்!

ஆறுவது அம்சமாக—

> "உழவுத் தொழிலையும், தொழில் உற்பத்தியையும் பெருக்க நீரும், மின்சாரமும் இன்றியமையாதன; குறைந்தது 50 இலட்சம் ஹெக்டர் நிலத்தை யேனும் விரைவில் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்" என்பதாகும்.

ஐம்பது இலட்சம் ஹெக்டர் என்றால், ஒன்றேகால் கோடி ஏக்கா; இந்தியாவில் ஒன்றேகால் கோடி ஏக்கர் புதிய பாசன வசதிகளைப் பெற இந்திரா காந்தி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முனைந்திருப்பது பாராட்டக்கூடிய அம்சமாகும்; ஏனென்றால், இந்தியா வேளாண்மைத் தொழிலைப் பெரிதும் நம்பியிருக்கின்ற ஒரு பெரும் பூபாகமாகும்.

இப்படிப்பட்ட இடத்தில், மற்ற தொழிலுக்கு மேலாக வேளாண்மைத் தொழிலுக்கு முதலிடம் தர வேண்டும்; இருபத்தெட்டாண்டுக் காலச் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகாவது உணர்ந்து, 'பாசன வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும்' என்ற தொரு நல்ல முடிவை இருபது அம்சத்தின் மூலமாக அறிவித்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு விவரத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1947-ஆம் ஆண்டு வரை — பாண்டியர்கள், சேரர்கள், சோழர்கள், பல்லவர்கள் என்றெல்லாம் பல மன்னர்கள் ஆண்டு -- வெள்ளையர்கள் ஆண்டு முடித்த 1947 வரை— தமிழ்நாட்டில் பாசன வசதி பெற்ற நிலம் சுமார் நாற்பத்துநான்கு இலட்சம் ஏக்கராகும்; அந்தப் பழம் பெரும் மன்னர்களுக்குப் பிறகு — பறங்கியர்களுக்குப் பிறகு— பெரியவர் பக்தவத்சலம் ஆண்டு முடித்த 1967 வரையில் -- இருபதாண்டுக் காலத்தில் -- மேலும் எட்டு இலட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெற்றது.

பக்தவத்சலம் காலத்திற்குப் பிறகு இந்த எட்டாண்டுக் கால எங்கள் ஆட்சியில், மேலும் பதினைந்து இலட்சம் ஏக்கர் பாசன வசதியைப் பெற்றிருக்கிறது!

அது மாத்திரமல்ல; 1967-க்குப் பின்பு புதிய நீர்ப் பாசனத் திட்டத்திற்காக இந்த அரசன் சார்பில் செலவழிக் கப்பட்ட தொகை ரூ. 148 கோடி; செயல் வடிவம் பெற்று வருகின்ற திட்டங்களின் மதிப்பு ரூ 49 கோடி; இன்னும் மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காகத் தவம் கிடக்கின்ற திட்டங் களின் மதிப்பு ரூ. 62 கோடி; ஆகவே, 1967-க்குப் பிறகு நம்முடைய உணவு உற்பத்தியின் இலக்கைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலே, இந்தப் பாசன வசதியை நாம் எந்த அளவிற்குப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

நில நீர் -- தமிழகத்திற்குக் கிடைத்த உதவி?

ஏழாவது அம்சமாக—

"நில நீர் -- பாசன வசதியைப் பெருக்குதல் -- வறட்சியால் தாக்குண்ட பகுதிகளுக்குக் குடி நீர் வழங்குதல் -- நில நீர் பற்றி மேற்கொண்டு ஆய்வு செய்தல்" என்பதாகும்.

இவைகளும் மிக முக்கியமான திட்டங்கள்தாம்; இதனை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறோம்.

இந்தியா முழுவதும் எடுத்திருக்கின்ற கணக்கின்படி, நில நீர் வளம் உள்ள பரபபு 21 கோடியே 36 இலட்சம் ஏக்கர்; அதில் தமிழ்நாட்டில் நில நீர் வளம் உள்ள பரப்பு ஒரு கோடியே பதினைந்து இலட்சம் ஏக்கர்; இது, இந்தியாவின் மொத்தப் பரப்பில் ஐந்தே ஐந்து சதகிவிதம் தான்.

ஆனால், இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள மின் இணைப்புப் பெற்ற பாசனக் கிணறுகள் 24.35 இலட்சம்; தமிழ்நாட்டில் மின் இணைப்புப் பெற்ற பாசனக் கிணறுகள் 7.15 இலட்சம்; இது, இந்தியாவில் உள்ள மொத்தத்தில் முப்பது சதவிகிதம்.

இந்தியாவில் நில நீர் கிடைக்கின்ற மொத்தப் பரப்பில் நாம் ஐந்து சதவிகிதம்; ஆனால் நில நீரைப் பயன்படுத்து

கின்ற பம்பு செட்டுகளில் இந்தியாவின் மொத்தக் கணக்கில் நாம் 30 சதவிகிதம்.

அதுமாத்திரமல்ல; தலைமையமைச்சர் அறிவித்திருப்பதைப்போல், 'வாட்டர் அட்லாஸ்', தமிழ்நாட்டில் மாவட்ட வாரியாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது!

தமிழ்நாட்டில் நில நீர் ஆய்வுக்காக இதுவரை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை ரூ. 7.5 கோடி: இந்தப் பணிக்கெல்லாம் மத்திய அரசின் சார்பில் எந்தவிதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை.

குடிநீர் -- தமிழ்நாட்டின் அரிய சாதனை

குடி நீர் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; குடி நீருக்காக மாத்திரம் 1967-க்குப் பிறகு—பாதுகாக்கப்பட்ட குடி நீர் வழங்க ஊராட்சி மன்றங்களின் மூலம் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை பதினான்கு கோடியே பதினைந்து இலட்சம் ரூபாய்; தோண்டப்பட்ட கிணறுகள் முப்பத்து மூவாயிரம்; கட்டப்பட்ட தொட்டிகள் நாலாயிரத்து நானூறு.

தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் சார்பில்—இந்தியாவில் இப்படிப்பட்ட அமைப்பு எங்குமில்லை—தமிழ்நாட்டில் தான் இப்படியோர் அமைப்பை உருவாக்கி—1971-லேயே உருவாக்கி, தலைமையமைச்சரின் வானொலி அறிவிப்பிற்குப் பிறகு அல்ல—அவசரச் சட்டம் வந்த பிறகு அல்ல—அதற்கு முன்பே உருவாக்கி, அதன் சார்பில், 1971-க்குப் பின் நிறைவேற்றிய திட்டங்கள் 7,736; இதற்காக ஆன செலவு ஏறத்தாழ பன்னிரண்டு கோடி ரூபாய்.

வறட்சித் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக மாத்திரம்—குடி நீர் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் வராத—செலவழித்த தொகை மூன்று கோடியே ஐம்பது இலட்சம்; திட்டத்தின் வாயிலாக 1975—76-ஆம் ஆண்டுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது ஏழு கோடியே பத்து இலட்சம்; ஆக இந்தப் பணிகளும், இருபது அம்சத் திட்டம் அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே தொடர்ந்து நம்முடைய தமிழக அரசால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற திட்டங்களாகும்!

மின் உற்பத்தித் திட்டம் - தமிழகத்திற்குத் தரும் நிதியுதவியின் இலட்சணம்!

எட்டாவது அம்சமாக—

"2,600 மெகாவாட் மின் உற்பத்திச் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு--மின் உற்பத்தித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தப் போதுமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படும்; நீண்ட காலத்தேவைகளை நிறைவு செய்ய மத்திய அரசுத் துறையில் பெரிய அளவில் அலை மின் நிலையங்கள் நிறுவத் திட்டமிடப்படும்; மாநில மின்சார வாரியம் சீரமைக்கப்படும்."

இது. தலைமையமைச்சர் அறிவித்த திட்டங்களில் மிக முக்கியமானதாகும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மிகப் பெரும் பிரச்சினையாக உள்ள அம்சம் இது; 2,000 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்றால், ஒன்றை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நிதி ஆண்டில்—1975—76-இல், இந்தியா முழுமைக்கும் மின் உற்பத்திக்காக மத்திய அரசு ஒதுக்கியிருக்கின்ற தொகை ரூ. 250 கோடி; தூத்துக்குடி மின் நிலையத்தின் மொத்த மதிப்பீடு ரூ. 129 கோடி; 1974—75-இல் ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவிற்குச் செலவிட்டிருக்கிறோம்; 1975—76 இல், ரூ. 18.67 கோடி செலவாகும் என்று மதிப்பீடு செய்திருக்கிறோம்; மாநில நிதியிலிருந்து அதாகு ரூ. 10 கோடி போட்டுவிட்டோம்; மீது ரூ. 8.67 கோடியை மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிறோம்.

இந்தத் திட்டம் முழுமையாக ஆக வேண்டுமேயானால், 1975—76-இல் ரூ. 18.67 கோடியும், 1976—77 இல் ரூ. 53 கோடியும், 1977—78-இல் ரூ. 30½ கோடியும், 1978—79-இல் ரூ 17½ கோடியும், 1979—80-இல் ரூ. 4½ கோடியும் செலவழித்தால்தான் இயலும்; இந்தத் திட்டம் 1979—80-இல் முடிவடையும்.

இந்தியா முழுமைக்கும் ரூ. 250 கோடி என்று பெருந் தொகையை அறிவித்திருக்கிறார்களே—இதிலிருந்து, பல முறை நாம் கேட்ட பிறகு ஒரு கோடி ரூபாய்தான் — 20 அம்சத் திட்ட அறிவிப்பிற்குப் பிறகு—ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்!

இதைத்தான் நண்பர் சுப்பு பேசும்போது, 'ஏட்டளவில் வெகு அழகாக எழுதிக் காட்டிவிடுகிறீர்கள் -- நிறைவேற்றப் பணம் எங்கே?' என்று கேட்டார்.

இருபத்தோராவது அம்சம் ஒன்று வேண்டாமா? இருபது அம்சத் திட்டத்தைச் சொல்லிவிட்டு, 21-ஆவது அம்சமாக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் இன்னின்னவைகளுக்குச் செலவழிக்க ஒதுக்கியிருக்கிறோம்' என்று சொல்லியிருக்க வேண்டாமா?

இந்தியா முழுமைக்கும் ரூ. 250 கோடி; அதில், தமிழ் நாட்டில் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்க ஒரே ஒரு கோடி ரூபாய்தான்!

நெய்வேலி எத்தனை ஆண்டுக்காலமாகத் 'தவம்' கிடக்கிறது? பக்தவத்சலம், காமராசர் ஆகியோர் ஆண்ட காலத்திலேயே தொடங்கப்பட்டது -- 'இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டப்பட வேண்டும்' என்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டது; அப்போது தொடங்கியிருந்தாலே இப்போதுதான் முடிந்திருக்கும்; அப்படி ஏழெட்டாண்டுகள் ஆகும்; ஆனால், இன்னும் தொடங்கவே இல்லை; நாளைக்குத் தொடங்கினாலும்கூட இன்னும் ஏழெட்டு ஆண்டுக்காலம் ஆகும்!

இதற்கிடையில், 'ஆந்திரத்திலுள்ள 'இராமகுண்டா'த் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாமா' என்கின்ற பயங்கரப் பிரச்சினை எழுந்தது; இந்தச் செய்தி பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் நான் பிரதமருக்கு எழுதியிருக்கிறேன்— 'நீங்கள், நெய்வேலியைக் கைவிட்டுவிட்டு, ஆந்திரத்தில் 'இராமகுண்டா'த் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வீர்களேயானால், தமிழ்நாட்டில் மின் உற்பத்தியில் பெரிய இடைவெளி விழ நேரிடும்; ஆகவே, 'இராமகுண்டா'த் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு நெய்வேலித் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்; இரண்டாவது சுரங்கத்தை வெட்டுங்கள்'' என்று!

கைத்தறிக்குச் சில ரகங்கள் --- எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பின் இந்தப் பிரச்சினை ?

ஒன்பதாவதாக—

''கைத்தறியாளர்களுக்குச் சில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டும்'' என்பதாகும்.

இது, கைத்தறியாளர் பிரச்சினை ; இதுபற்றி ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்தில் பல நேரங்களில் விவாதிககப்பட்டிருக் கிறது.

1974-ஆம் ஆண்டில் நூல் விலையேற்றம் ஏற்பட்டபோது, பன்னிரண்டு நூற்பாலைகளிலிருந்து கிடைத்த உற்பத்தியைக் கொண்டு நெசவாளர்களுக்குப் பதினறரைக் கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள நூலை 'கோ-ஆப்டெக்ஸ்'—தமிழ்நாடு கைத்தறி நூல் கழகம்—ஆகிய நிறுவனங்களின் மூலம் தமிழக அரசு வழங்கி, தன்னால் முடிந்த அளவில் கைத்தறியாளர்களுக்கு நன்மையைச் செய்திருக்கிறது !

'கைத்தறிக்குச் சில ரகங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்' என்று தலைமையமைச்சர் இப்போது அறிவித்திருக்கிறார் ; இது 'புதிய திட்டமா?' என்றால் இல்லை ; இதுபற்றிய அறிவிப்பில்கூடத் தலைமையமைச்சர் மிகுந்த பெருந்தன்மையோடு இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார் :—

" Some of them are new ; others were set forth earlier but require to be pursued with greater vigour and determination "

''இவற்றில் சில புதியவை ; மற்றவை முன்பே எடுத்துக் கூறப் பட்டவை ; ஆனால் மிகுந்த உறுதியோடும் வலிவோடும் அமு லாக்கப்பட வேண்டியவை ''

என்று கூறியிருப்பதுடன், இது, 'முனைப்பாக நடைபெற வேண்டும்' என்பதற்காக அறிவித்திருப்பதாகவும் சொல்லி யிருக்கிறார் ; இதிலே எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் எனக்கு இல்லை !

இராஜாஜி அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் பொறுப் பேற்றிருந்த அந்தக் காலத்திலேயே, 'கைத்தறிக்குச் சில

ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டும்; கரை போட்ட வேட்டி, சேலைகள் எல்லாம் கைத்தறிக்கே ஒதுக்கப்பட வேண்டும்' என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது.

இராஜாஜிக்கு நினைவாலயம் எல்லாம் எழுப்பப்பட்ட பின்—அவருடைய மறைவுக்குப் பிறகு இரண்டு நினைவு நாள் கூடக் கொண்டாடப்பட்டபின்—இப்பொழுது, 'கைத்தறிக்கு ரிசர்வேஷன் வேண்டும்--அதற்கு என்று சில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டும்' என்று தலைமையமைச்சர் அறிவித்திருக்கிருர்!

இதே சட்டமன்றத்தில், 1974-இல் ஒருமனதாக, 'கைத்தறிக்குச் சில ரகங்களை ஒதுக்க வேண்டும்' என்ற தீர்மானம் நம் அனைவராலும் நிறைவேற்றப்பட்டு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டது; இப்போதாவது அதனை அவர்கள் செய்ய முன்வந்திருக்கிருர்களே!

'ஸ்டாண்டர்டு க்ளாத்' மலிவுத் துணி பற்றிக்கூட என்னிடம் ஹக்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள்; அதைப்போலவே, அந்தத் துறையின் அமைச்சர் சட்டோபாத்தியாயா அவர்களும் என்னிடம் பேசும்போது இதைப் பற்றிக் கேட்டார்—'ஸ்டாண்டர்டு க்ளாத் மில் துணிகளுக்கு ஒதுக்குவதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிருய்' என்று!

'ஸ்டாண்டர்டு க்ளாத்தை மில் துணிகளுக்கு நீங்கள் ஒதுக்குவீர்களேயானல், கைத்தறி, கதர் இரண்டும் அழிந்து விடும்' என்று—இந்த அறிவிப்பெல்லாம் வருவதற்கு முன்பு—அவசரநிலைப் பிரகடனத்திற்கு முன்பு—அவர்களிடம் விவாதிக்கும்போது—திட்டவட்டமாக நம்முடைய அரசின் சார்பில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அதைச் செய்ய வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கிறதே அல்லாமல், மாநில அரசுக்கு எதுவுமில்லை!

நகர்ப்புறச் சொத்துக்கு உச்சவரம்பு-- நடைமுறைப்படுத்தினல் குழப்பமேற்படாதா?

பத்தாவது அம்சமாக—

"நகர்ப்புற உச்சவரம்பு; நகர்ப்புறங்களில் அமைந்துள்ள நிலத்தைச் சமூக உடைமையாக்

கவும், நகர்ப்புற அனுபோக உரிமைக்கு உச்ச வரம்பு விதிக்கவும் சட்டம் கொண்டுவரப்படும்'' என்பதாகும்.

நகர்ப்புறச் சொத்து உச்சவரம்பை வெளியிட்ட அந்தக் காலத்திலேயே நாம் அதை வரவேற்றிருக்கிறோம். மத்தியப் பிரதேசத்தின் முதலமைச்சர் என்று கருதுகிறேன்—திரு. சேத்தி அவர்கள், 'நகர்ப்புற உச்சவரம்பை என்னுடைய மாநிலத்திலே கொண்டு வரப்போகிறேன் -- கொண்டு வந்து விட்டேன்' என்றெல்லாம் அறிவித்தார்!

என்னை அது பற்றி டெல்லியிலும், சென்னையிலும் நிருபர்கள் கேட்டபோது, 'இது கவர்ச்சிகரமான கோஷம்; நடைமுறைக்கு எப்படி வரும் என்று தெரியாது' என்று சொன்னேன்.

இந்த உச்சவரம்பில் என்னென்ன பிரச்சினைகள் வரும்? 'நகரில் உள்ள காலி மனைகளின் கையிருப்பைக் கட்டுப்படுத்தி வைப்பதா?' இந்தக் கேள்விக்கு நாம் பதில் காண வேண்டும்!

''கட்டப்பட்ட வீடுகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து உச்சவரம்பு விதிப்பதா? அல்லது வீடுகளோ, அத்தகைய காலி மனைகளோ இருக்கக்கூடிய இடத்தின் சொத்து மதிப்பை வைத்து அதன் அளவைக் கட்டுப்படுத்துவதா?'' என்கின்ற பிரச்சினைகள் எழுகின்ற நேரத்தில், இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தை எப்படி அமுல்படுத்துவது என்ற குழப்பம் ஏற்படும்.

அதனால்தான், இன்னும் மத்திய அரசின் சார்பில் எந்த முடிவையும் அவர்கள் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால், அப்படி ஒரு முடிவை அவர்கள் எடுக்கின்ற நேரத்தில், அவர்களுக்கு அனுசரணையாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் — இந்த அரசின் சார்பில்—நகர்புறச் சொத்து வரியை ஒரு மசோதாவாக--அவசரச் சட்டமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்; சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தந்த கருத்துக்களை எல்லாம் கவனத்தில் வைத்து உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

அதன்படி, யார் யாருக்கு எவ்வளவு சொத்து என்ற அந்த அளவெல்லாம் தெரிந்துவிடுமானால், பிறகு மத்திய அரசு அந்த உச்சவரம்பைக் கொண்டுவருவற்கு ஏற்ப நாம்

இப்போதே அவர்களுக்கு வழிமுறைகளைத் தேடித் தருகிறோம்; இது எந்த மாநிலத்திலும் செய்யப்படவில்லை; இந்தப் பத்தாவது அம்சத்தை மற்ற மாநிலங்களிலே இல்லாமல் நம்முடைய மாநிலத்தில்தான்—அவர்கள் நிறைவேற்றுவதற்கேற்ப—அடிப்படையை அமைத்துக் கொடுக்கிறோம்; அது விரைவில் சட்டமன்றத்தில் வரவிருக்கிறது!

அனந்தநாயகி:—"நகர்ப்புறச் சொத்து வரம்பிற்கு மத்திய அரசு சட்டம் கொண்டு வரும்வரை நீங்கள் காத்திருக்க வேண்டியதில்லை; மற்ற மாநிலங்களில் செய்திருப்பதைப்போல நீங்களே செய்யலாமே?"

முதலமைச்சர்:—"எந்தெந்த மாநிலத்தில் செய்திருக்கிறார்கள்--எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைச் சொன்னால் புரிந்து கொள்ளலாம்; ஒன்றும் சொல்லாமல் கேட்டுவிட்டு உட்கார்ந்து ஆடிக்கொண்டிருந்தால் எப்படி?"

அனந்தநாயகி:—"மத்தியப் பிரதேசத்தில் சேத்தி கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்று நீங்களே சொன்னீர்களே?"

முதலமைச்சர்:—"அவர் சொன்னார்; சொன்னாரே தவிர, செய்தாரா என்று தெரியவில்லையே! சொல்கிறார்கள்--செய்வதில்லையே!"

ஹண்டே:—"மத்தியப் பிரதேசத்தில் நகரங்களே கிடையாது; நாக்பூர் மட்டும்தான் இருக்கிறது."

முதலமைச்சர்:—"நகரங்களே இல்லாவிட்டால் சுலபமாகச் சொல்லலாம்."

நமது ஒப்புதலை அன்றே அளித்தோம்!

பதினோராவது அம்சமாக—

"நகரச் சொத்தைக் குறைத்து மதிப்பீடு செய்தலைத் தடுக்க—சொத்துக் கணக்குகளை மதிப்பீடு செய்ய—'ஸ்பெஷல் ஸ்குவாட்'; வருமான வரி ஏய்ப்போருக்குக் கடும் தண்டனை" என்பதாகும்.

நம்முடைய சட்ட மன்றத்தில் 1973-ஆம் ஆண்டிலேயே ஒரு தீர்மானததை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி யிருக்கிறோம்; கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்தான், 'இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவீர்களா?' என்று கேட்டார்; 'நிறைவேற்றினால், நீங்கள் ஆதரிப்பீர்களா' என்று கேட்டேன்; மாார்தட்டி, 'நிச்சயமாக ஆதரிப்பேன்' என்று சொன்னார்; 'கே. டி. கே. தங்கமணி ஆதரித்துவிட்டதால், மத்திய அரசு நிச்சயமாக அதனை ஏற்றுக்கொள்ளும்' என்ற நம்பிக்கையுடன்,

"நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார முறை கேடுகள்—விலைவாசி உயர்வு—வாழ்க்கைச் செலவு உயர்வு—அகியவற்றுக்குக் கறுப்புப் பணத்தின் புழக்கமே முக்கியக் காரணம் என்பதை இந்தச் சட்டப் பேரவை எடுத்துக்காட்டுகிறது; கறுப்புப் பணத்தைக் கண்டுபிடித்து வெளிக்கொணர வாஞ்சு குழு தெரிவித்த பரிந்துரைகளில் கண்டுள்ளபடி, மத்திய அரசுக்குள்ள அதிகாரங்கள் மாநில அரசுக்கும்—மாநில அரசுக்கு மட்டுமல்ல—மாநில அரசுக்கும் என்று இரண்டு அரசுகளுக்கும் இருக்கட்டும் என்று—மாநில அரசுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த மன்றம் வலியுறுத்துகிறது."

என்ற தீர்மானத்தை நாம் 1973-ஆம் ஆண்டிலேயே நிறைவேற்றி—இந்தப் பதினொருவது அம்சத்திற்கு அப்போதே அச்சாரமாக நம்முடைய ஒப்புதலை அளித்திருக்கிறோம்; ஆகவே, இதிலும் பிரச்சினை இல்லை!

தொழிலாளருக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு

பன்னிரண்டாவது அம்சமாக—

"தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கும், மூலதனத்தில் ஆதாயமும் வழங்கும் திட்டம்" என்பதாகும்.

இந்தத் திட்டத்தை, 1973 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலிருந்தே நாம் நடைமுறைப்படுத்த வலியுறுத்தி வருகிறோம்; இதற்கான ஒப்புதல், 1973-ஆம் ஆண்டிலிருந்து மத்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை; கிடைத்ததெல்லாம், 'இது, பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு நடவடிக்கை' என்ற ஒரு

கடிதம்தான்; ஆனல், 1973-லிருந்து 1975 வரையில் எந்த விதமான ஒப்புதலும் கிடைக்காத நிலையில், இதை இப்போது தலைமையமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிருர்கள்.

கதாசிரியராக இருந்த அனுபவத்தில் ஒன்று சொல்வேன்; கதைகளை எழுதி யாரிடமாவது கொடுத்தால், அந்தக் கதாசிரியர், 'அதை யார் கொடுத்தார்கள்' என்று சொல்லாமல், தங்கள் பெயரில் வெளியிடுவதுண்டு.

அதைப்போல, தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பொறுப்பும், இலாபத்தில் பங்கும் வழங்குகின்ற இந்தத் திட்டத்தை நாம் 1973-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் அறிவித்து, மத்திய அரசிடம் இதற்கான ஒப்புதலைக் கேட்டோம்.

கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்கூட, 'தொழிலாளர்கள் முதலீடு செய்வது கூடாது' என்று சொன்னர்.

முதலீடு செய்தால், தொழிலாளர்கள் நட்டத்தில் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டிய அவசியமில்லை; இலாபத்தில் அவர்களுக்குப் பங்கு உண்டு.

இதிலே ஒரே ஒரு சிக்கல் என்னவென்ருல், வருமான வரி கொடுத்த பிறகு 'டிவிடென்ட்' பிரிக்கப்படக் கூடாது என்பதுதான்; 'டிவிடென்ட்' பிரித்த பிறகு வருமான வரி கொடுக்க வேண்டும்; அப்போதுதான் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகத் தொகை கிடைக்கும்; 'இதற்குத் தக்க வகையில் உங்களுடைய கம்பெனி 'ஆக்ட்'டைத் திருத்திக் கொடுங்கள்' என்று மத்திய அரசைக் கேட்டோம்!

1973-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலேயே நாம் இதை நிறைவேற்றத் தொடங்கியிருக்கிறோம்; ஆகவே, 'நிறைவேற்றத் தொடங்கிவிட்டோம்' என்பது ஒரு குற்றமாகாது!

ஏழை மாணவர்களுக்கு இல்லங்கள்

பதின்மூன்ருவது அம்சமாக—

"ஏழை மாணவர்கள் படிக்கும் இல்லங்கள்—அவர்கள் தங்கும் விடுதிகள் ஆகியவற்றுக்கு இன்றியமையாப் பொருள்கள் கட்டுப்பாட்டு விலையில் வழங்கப்படும்" என்பதாகும்.

தமிழ்நாட்டில் அரிசனங்கள் மற்றும் பழங்குடி வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்காக உள்ள இல்லங்கள் 570; அதிலே படிக்கும் மாணவர்கள் 35,782 பேர்; பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கான இல்லங்கள் 231; அதிலே பயிலும் மாணவர்கள் 16 332 பேர்.

இந்த இல்லங்களில் அவர்களுக்கு வேண்டிய இன்றியமையாப் பொருள்கள் தமிழ்நாடு சிவில் சப்ளேஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் கட்டுப்பாட்டு விலையில்தான் வழங்கப்பட்டு வருகிறது; தொடர்ந்து பல ஆண்டுக்காலமாக இதனை நாம் செய்து வருகிறோம்; ஆகவே, இது ஒன்றும் நாம் நிறைவேற்ற மறுப்பதல்ல!

நியாய விலையில் பாட நூல்கள்

பதினான்காவது அம்சமாக—

"பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்களுக்கு நியாய விலையில் பாட நூல்கள், எழுது பொருள்கள் வழங்குதல்; விலைகளைக் கண்டிப்பாகக் கட்டுப்படுத்தப் படுதல்; புத்தக வங்கிகள் அமைத்தல்" என்பதாகும்.

கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்கூட, இந்தப் புத்தக வங்கிகள் அமைக்கபபட்டு—புத்தகங்கள் வெளியிடுவது நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டிருப்பதை மனந்திறந்து பாராட்டினர்; அப்படிப் பாராட்டிவிட்டு, 'விலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன -- அது குறைக்கப்பட வேண்டும்' என்று சொன்னர்; நான் அதற்கு விளக்கம் தர விரும்புகிறேன்.

இந்த இருபது அம்சம் அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு தமிழ்நாடு அரசு, 'மாணவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்களைத் தனியார் துறையில் அல்லாமல் அரசுத் துறையிலேயே ஒரு நூல் வெளியீட்டகம் அமைத்து—அதன் மூலமாகப் பாடப் புத்தகங்களை வழங்க வேண்டும்' என்ற முறையை அமைத்திருக்கிறதா இல்லையா என்பதைத் தயவு செய்து மாற்றுக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அது ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட ஒன்று; ஆகவேதான், 'அதை நிறைவேற்றி முடித்துவிட்டோம்' என்றுகூடத் தைரியமாக சொன்னேம்!

'விலை குறைக்கப்பட வேண்டாமா?' என்று கே. டி. கே. தங்கமணி கேட்டார்; கல்வி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள், கல்வி மானியத்தின்மீது பேசும்போது அது பற்றி நிறைய விளக்கங்களை எல்லாம் தந்திருக்கிறார்.

மத்திய அரசு விலைக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நடைபெற்றிருக்கின்ற குறைபாட்டினைத் தலைமையமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மலிவு விலையில் அச்சுத் தாள்களைப் பெற்றுப் பாட நூல்களை வெளியிடும் தனியார் நிறுவனங்கள், 'அடக்க விலையைப் போல் மூன்று மடங்கு அதிகமான விலைக்கு விற்பதற்கு அனுமதி வேண்டும்' என்று கோரினர்; அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளித்திருக்கிறது; இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, நாம் இந்தப் பிரச்சினையில் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.

ஆண்டுதோறும் பதினெட்டு இலட்சம் மாணவர்களுக்கு மூன்றாவது வகுப்பு வரை படிப்பவர்களுக்குப் பாடப் புத்தகங்களை இலவசமாக வழங்குகிறோம்; இதற்காக இதுவரையில் ஆகியிருக்கின்ற மொத்தச் செலவு ரூ. 86 இலட்சமாகும்.

'விலை அதிகம்' என்று சொன்னார்கள்; என்னுடைய கையில் இருக்கின்ற 'ரிசார்ட்சன் லிவிங்ஸ்டன்—சம் டாஸ்க் பார் எஜுகேஷன்' என்கின்ற இந்தப் புத்தகத்தின் பக்கங்கள் 88; விலை ரூ. 5; இது, தனியார் வெளியிட்டுள்ள புத்தகமாகும்!

அடுத்து, இந்தப் புத்தகம் 'அறிவியல்'—நம்முடைய தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் தயாரித்தது; இது, 386 பக்கங்கள் கொண்டது; இதனுடைய விலை ரூ. 4.80.

88 பக்கங்கள் கொண்ட தனியார் புத்தகம் ரூ. 5.00; 386 பக்கங்கள் கொண்ட நம்முடைய புத்தகம் ரூ. 4.80.

அடுத்து, மூன்றாவது வகுப்புப் புத்தகம்—'புவியியல்'; 'மாணிக்கம் கம்பெனி' என்ற தனியார் நிறுவனம் வெளியிட்டது; இதிலே எந்தவிதமான வண்ணப் படங்களும் கிடையாது; இரண்டு கலர்தான் வெளியிலும் இருக்கிறது; பக்கங்கள் 44; விலை ரூ. 1.50; இதற்கு அரசாங்கம், அடக்க விலையில் அச்சிடும் தாள் கொடுக்கிறது!

இதே மூன்ருவது வகுப்புப் புத்தகத்தைத் தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் 64 பக்கங்கள் கொண்டதாக வெளியிட்டிருக்கிறது; அதனுடைய விலை ஒரு ரூபாய்; எவ்வளவு அழகான படங்கள்--வண்ணப் படங்கள்; (நான் இவைகளை விற்பதற்காகச் சொல்லவில்லை; தங்கமணி அவர்களுக்கு விளக்கம் தரக் கூறுகின்றேன்).

இந்தியாவில்கூட பல மாநிலங்களில் நூல்களை வெளியிடுவது தேசியமயமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது; புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால் தெரியும்; இராஜஸ்தானில் ஒரு பக்கத்திற்கு 1.08 காசு என்றும்—குஜராத்தில் 2 காசு என்றும்—இமாசலப் பிரதேசத்தில் நான்கு காசு என்றும் விலையாகிறது; தமிழ் நாட்டில் ஒரு காசுதான் ஆகிறது!

இந்தியாவில் தமிழ்நாடு புத்தகங்கள்தான் மிகக் குறைவான விலைக்குத் தரப்படுகின்றன என்ற விளக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதோ ஒரு புத்தகம்; மார்ட்டின் லூதர் கிங்—வினு விடைகள்; ஒரு ரூபாய் இதன் விலை!

'நியூ செகண்டரி ஸ்கூல் ஜாகரபி' என்ற புத்தகம்—420 பக்கங்கள் கொண்டது; விலை ரூ. 13; இது, தனியார் வெளியீடு!

இது, அரசாங்க வெளியீடு; பெயர், 'அறிவியல்'—பக்கங்கள் 402; விலை ரூ. 4.80.

ஆக, இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் இவைகளை எல்லாம் அறிவிப்பதற்கு முன்பே நம்முடைய மாநிலத்தில் இத்தகைய பணிகளை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிருேம்.

படித்த இளைஞர்கட்குப் பயிற்சித் திட்டம்

பதினைந்தாவது அம்சமாக—

"படித்த இளைஞர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சித் திட்டத்தின்கீழ்ப் பயிற்சி தருதல்" என்பதாகும்.

அமைச்சர் இராசாராம் அவர்கள், '107 சதவிகிதத்தைத் தாண்டிவிட்டோம்' என்று அறிக்கை கொடுத்திருந்தார்; எனக்குக்கூட ஆச்சரியமாக இருந்தது; புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால், தனியார் துறையில் 4,264 இடங்

களும்- மாநில அரசுத் துறையில் 2,123 இடங்களும்—ஆக மொத்தம் 6,387 இடங்களும் பயிற்சியாளர்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன; அதாவது, 107.45 சதவிகிதம் நாம் வரை யறுத்த இலக்கையும் மிஞ்சி, படித்த இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சித் திட்டம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

"இதையெல்லாம் விளம்பரப்படுத்த வேண்டாமா?" என்று அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் கேட்டார்கள். மைசூர் மாநிலத்தில் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது—'இருபது அம்சத் திட்டம்' என்று பிரதமருடைய படத்தையும், முதலமைச்சருடைய படத்தையும் போட்டு விளம்பரப் படுத்தியிருக்கிறார்கள்; இங்கே போட்டால்தான் பாவம்! அவர்கள் எல்லாம் போடலாம் -- இங்கே போட்டால், டெல்லிக்குத் தூதே போகும்!

ஆனால், மைசூரில் இதுபற்றி அவர்கள் தெரிவிக்கும் போது,

> "A specially designed training programme for about 1000 locally recruited persons during this year in selected growth centres in the State"

என்று போடப்பட்டிருக்கிறது; அதாவது, அங்கே ஆயிரம் தான்—விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட இடத்தில் ஆயிரம்தான்; இங்கேயோ—6,387 ஆகும்; ஆனால் நாங்கள், இருபது அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்று கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவருகிறார்கள்!

'விளம்பரப்படுத்தவில்லை' என்று சொல்கிறீர்கள்—(விளம் பரத்தைக் காட்டி)—இதைவிடவா பெரிய விளம்பரம் செய்ய வேண்டும்? எவ்வளவு பெரிய விளம்பரம்? இந்த விளம் பரத்தில், நாங்கள் என்ன—பிரதமரை விட்டுவிட்டோமா? இதில் ஆரம்பத்திலேயே, 'பிரதமரின் பொருளாதாரத் திட்டங் களைப் பின்பற்றி' என்றுதான் தொடங்கியிருக்கிறோம்; முடிக் கும்போதும், இந்த விளம்பரத்தில், 'பிரதமர் அறிவித்த எஞ்சிய திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தமிழக அரசு பீடுநடை போடுகிறது' என்றுதான் முடித்திருக்கிறோம்!

ஆக, இந்த இரண்டு பக்க விளம்பரத்திலும், நாம் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம் என்பதை அறி வித்திருக்கிறோம்.

தேவராஜ் அர்சுக்கு இருக்கிற உரிமை, தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சருக்கு இருக்கக் கூடாதா? அவர், 'என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தோம்--செய்யப்போகிறோம்' என்பதை யெல்லாம் அறிவித்திருக்கிறார்; அதைத்தான் நானும் அறிவித் திருக்கிறேன்; அவரும் பிரதமரின் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார்--படமும் போட்டிருக்கிறார்!

நாம் படம் போடவில்லை; காரணம், ஒருமுறை போட்டோம்; அதாவது, ஆறு கோடி ரூபாய் யுத்த நிதியாக — இந்தியாவில் எந்த மாநிலமும் கொடுக்காத அளவிற்குக் கொடுத்த நேரத்தில், 'யுத்த நிதி கொடுங்கள்' என்று கேட்கின்ற ஒரு விளம்பரத்தில், பிரதமருடைய படத்தையும் — முதலமைச்சருடைய படத்தையும் போட்டு வெளியிட்டதற்குப் பெரியதொரு மறுப்பு, தலைமையமைச்சரின் அலுவலகத்திலிருந்து தெரிவிக் கப்பட்டது; ஆகவேதான் 'படம் போட்டால் மறுப்பு தெரி விப்பார்களோ' என்பதற்காகப் படம் போடவில்லையே தவிர, விளம்பரத்தை வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

அடிமை முறை ஒழிப்பு

பதினாறாவது அம்சமாக—

"அடிமைத் தொழிலாளர் முறை ஒழிக்கப்பட வேண்டும்" என்பதாகும்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 'அந்த முறை இல்லை' என்று நாம் வாதிக்கிறோம்; ஓரிரு இடங்களில் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டாலும், அதற்கு இன்றைக்கு மத்திய அரசு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்துவிட்டது; எங்கேயாவது ஒன்றிரண்டு தலைகாட்டினாலும், நிச்சயமாக அது ஒழிக்கப் படும்; அதில் நமக்கு எந்தவிதமான மறுப்பும் இல்லை!

சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்யும் சட்டம்

பதினேழாவது அம்சமாக—

"கடத்தல்காரர்களின் சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்வதற்குத் தனிச் சட்டம் கொண்டுவரப் படும்" என்பதாகும்.

இது, மத்திய அரசு கொண்டுவர வேண்டியதாகும்; ஆகவே கண்டனத் தீர்மானம் அங்கே வர வேண்டும்; இங்கே கொண்டு வருவது பொருத்தமல்ல!

தவறுகச் செயல்படுவோர்மீது நடவடிக்கை

பதினெட்டாவது அம்சமாக—

"தொழிலில் முதலீடு செய்வதற்கான இப்போதுள்ள முறைகளைத் தளர்த்தி, இறக்குமதி லைசென்சைத் தவறுகப் பயன்படுத்துபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தல்" என்பதாகும்.

இதிலே கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்குச் சில கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு என்பது எனக்குத் தெரியும்; இருந்தாலும்கூட, இது, 'மத்திய அரசு எடுக்க வேண்டிய முயற்சி' என்பதை இந்த மாமன்றம் நன்கு உணரும்; ஆகவே, இதிலும் தமிழ்நாடு அரசுக்கு எந்தவிதமான பொறுப்பும் இல்லை!

தேசிய அனுமதிச் சீட்டு அளிக்கும் திட்டம்

பத்தொன்பதாவது அம்சமாக—

"சாலைப் போக்குவரத்துக்கான தேசிய அனுமதிச் சீட்டு அளிக்கும் திட்டம்" என்பதாகும்.

இதுபற்றித் தமிழ்நாடு அரசு 'மாநிலத்தின் உரிமைகள் பறிபோகாமல் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்; இதை ஆதரிக்கிறோம்' என்று ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறது; இப்போது, ஏதோ, '5 700 லாரிகளுக்குப் 'பெர்மிட்' என்று மொத்தமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள்; அதில், தமிழ்நாட்டிற்கு 200 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்; இதுவரையில் தமிழக அரசுக்கு எதுவும் உறுதியாக –திட்டவட்டமாகக் கிடைக்கவில்லை; அது பற்றி அந்தத் துறை அமைச்சர்களெல்லாம் கலந்து பேசி முடிவெடுப்பார்களா என்னவோ -- தெரியவில்லை; இதுவும், மத்திய அரசு செய்து முடிக்கவேண்டிய ஒரு காரியம்!

தனி நபர் வருமானத்தின்மீது வரி விதிப்பு

இருபதாவது அம்சமாக —

" தனி நபரின் வருமானத்தின்மீது விதிக்கப்படுகின்ற வருமான வரியின் வரம்பை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஆறுயிரத்திலிருந்து எட்டாயிரமாக உயர்த்தப் படும் " என்பதாகும்.

இதிலும் நமக்கு எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை; மத்திய அரசின் விவகாரமாகும் இது!

ஆக, 'இருபது அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவில்லை' என்று கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தீர்களே — அதில் நான்கைந்தையாவது குறைத்துவிட்டு, 'பதினைந்து அம்சத்தை நிறைவேற்றவில்லை' என்றல்லவா கொண்டுவந்திருக்க வேண்டும்?

மத்திய அரசின் பொறுப்பு என்னென்ன — மாநில அரசின் பொறுப்பு என்னென்ன — என்பதைக்கூடப் புரிந்துகொள்ளாமல், மொத்தமாக, 'இருபது அம்சத்தையும் நாங்கள் நிறைவேற்றவில்லை' என்று நீங்கள் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தது பொருத்தமல்ல; என்னிடம் காட்டியிருந்தால், உங்கள் தீர்மானத்தைத் திருத்திக்கூடக் கொடுத்திருப்பேன்; அதை நீங்கள் செய்யவில்லை......

சத்தியவாணிமுத்து :— " இருபது அம்சத்தையும் செய்து விட்டதாகச் சொல்கிறார்; அடிமைத் தொழிலாளர் முறை பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே?"

முதலமைச்சர் :— " அதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அம்மையார் சபையில் இல்லை."

ஜோதி அம்மையார் :— " அடிமைத் தொழிலாளர் முறையினை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொன்னதற்காகக் கருநாடக மாநிலத்தில் இருந்த அமைச்சர் ஒருவரே ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டார்!"

அனந்தநாயகி :— " அதற்கு என்ன ஆதாரம்?"

ஜோதி அம்மையார் :— " ஆதாரமற்ற முறையில் நான் எப்போதும் பேசமாட்டேன்; பொறுப்பு அதிகமாக

இருக்கிறது என்பதை எப்போதும் நான் உணர்ந்தவள்.''

தங்கமணி :—''பிரதமரின் அறிவிப்பிற்குப் பிறகு இதற்காகப் பல மாநிலங்களில் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே — அப்படி ஏன் தமிழகத்தில் கொண்டு வரப்படவில்லை?''

அமைச்சர் இராசாராம் :—'' அப்படிப்பட்ட அடிமைத் தொழிலாளர்கள் இங்கே இருக்கிறார்களா இல்லையா என்பதை அரசு ஆய்ந்தது; எந்த இடத்திலும் தமிழகத்தில் இல்லாததாலும், நீலகிரியில் இருப்பார்கள் என்று அங்கேயும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைத் தொடர்பு கொண்டதில், அந்த இடத்திலும் அப்படிப் பட்ட நிலைமை கிடையாது என்பது தெரிந்ததால் அதற்கான சட்டம் கொண்டு வருவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை.''

சத்தியவாணிமுத்து :—''நான் அமைச்சராக இருந்த போது, சேலம், கோவை மாவட்டங்களில் அப்படிப் பட்ட முறை இருப்பதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் எனக்குத் தெரிவித்தார்கள்.''

மு. சின்னசாமி :—''கோவை மாவட்டத்தில் அப்படிப் பட்ட முறையே கிடையாது.''

அமைச்சர் இராசாராம் :—''சேலம், கோவையில் எனக்குத் தெரியாத கிராமங்களே கிடையாது: அப்படிப் பட்ட விண்ணப்பம் எதுவும் அரசிடம் வரவில்லை.''

ஹண்டே :—'' முன்னாள் அமைச்சரும்--இப்போதைய அமைச்சரும் இரண்டுவிதமான அபிப்பிராயங்களைச் சொல்வதால், அதுபற்றிப் பூர்வாங்கமாக ஒரு விசாரணை வைத்துவிடலாமே?''

முதலமைச்சர் :—'' இது முடிந்துபோன பிரச்சினை; இந்த முறை இருந்தாலும்கூட, அதை ஒரேயடியாக அழித்து ஒழித்திடும் வகையில் இன்றைக்கு இந்திய அரசு ஓர் அவசரச் சட்டம் கொண்டுவந்து விட்டதால் இப்போது பிரச்சினை அடிபட்டுப் போகிறது; நாம் அதனைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.''

'புரட்சிகரமான திட்டம்' என்பதற்கு ஆதாரம் ஏதேனும் இருக்கிறதா?

நான் முதலில், 'பத்து அம்சத் திட்டம்தான் இப்போது இருபது அம்சத் திட்டமாகப் பெருக்கெடுத்திருக்கின்றன' என்று எடுத்துச் சொன்னேன்; அதைப்பற்றி 'மெயின் ஸ்ட்ரீம்' என்ற பத்திரிகை—நம்முடைய கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுக்குத் தெரிந்த பத்திரிகை—இதனுடைய ஆசிரியர் நிக்கல் சக்ரவர்த்தி அவர்கள்—இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் உறுப்பினர் என்றுகூடத் தகவல்—சரியாக இருக்கும் என்றும் கருதுகிறேன்—இல்லையென்றால், இந்நேரம் தங்கமணி மறுத்திருப்பார்—அந்தப் பத்திரிகையின் 13-ஆவது ஆண்டு மலருக்கு நம்முடைய குடியரசுத் தலைவரும் வாழ்த்து வழங்கியிருக்கிறார்; மத்திய அரசின் அமைச்சர்கள் பலரும் கட்டுரை தீட்டியிருக்கிறார்கள்; அந்த மலரின் தலையங்கத்தில்--அதன் ஆசிரியரான வலது கம்யூனிஸ்டு உறுப்பினர் நிக்கல் சக்ரவர்த்தி எழுதுகையில், இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறார்—

"On the programmatic plan, there is noticeable advance From mere passing of party-level resolutions promising reforms (and in this respect, too, one can of course claim progress from the Ten Points of 1967 to Twenty Points of 1975), there is all round exhortation by public leaders at different tiers of relevance, calling upon the flocks under their command to take up the implementation of the declared programme. From resolutions to exhortations marks a perceptable advance in commitment."

"நடைமுறையில் பார்த்தால், நல்ல முன்னேற்றம் என்று சொல்லலாம்; கட்சி மட்டத்தில் சீர்திருத்தங்கள் பற்றித் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதிலிருந்து அரசியல் தலைவர்கள் அனைவருமே திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நிலை ஏற்பட்டுள்ளது; 1967-ஆம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட பத்து அம்சத் திட்டம், 1975-இல் இருபது அம்சத் திட்டமாக மாறியிருப்பதே ஒரு வளர்ச்சிதான்; வெறும் தீர்மானங்களிலிருந்து மக்களை ஊக்குவிக்கக்கூடிய அளவிற்குப் பேசுகின்ற நிலைக்கு

வந்தது ஒரு முன்னேற்றம்தான்; தீர்மானங்களை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொண்டிருப்பதால் புதியது தோன்றாவிட்டாலும், அது, மக்களைத் தயார்படுத்துகிறது; தீர்மானங்களை நிறைவேற்று பவர்களை தப்பி ஓட முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, நாட்டின் நிலைமையைப் பற்றியும்--நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையைச் சீர்செய்வது பற்றியும இது ஒரு நம்பிக்கையைத் தான் ஊட்டுகிறது.''

இந்த அளவிற்குக் கேலி புரிகின்ற இதனுடைய ஆசிரியர், இருபது அம்சத் திட்டத்தைப் பற்றி இன்னோர் இடத்தில் குறிப்பிடும்போது,

"Sri Subramaniam's plan for setting up rural banks, with the World Bank funds but without taxing the rural rich, deserves serious note of every patriotic Con ressman. Those who think that the popularisation of the Twenty Point programme is by itself a guarantee for socio economic advancement to forget that the first party to welcome it within a couple of hours of its announcement as pragmatically realistic was the Federation of Indian Chambers of Commerce and Industry, then already fortifi d by the Prime Minister's offi ial assurance against further nationalisation.''

"கிராமப்புறச் செல்வர்களுக்கு வரி போடாமல் உலக வங்கி யின் நிதியைப் பயன்படுத்திக் கிராம வங்கிகளை அமைக்கும் திரு. சுப்பிரமணியத்தின் திட்டம், உண்மையான தேசபக்தி யுள்ள காங்கிரசுக்காரர்களின் கவனத்தைக் கவர வேண்டும்; (சுப்பிரமணியம் யார் என்று தெரியவில்லை); 'இருபது அம்சத் திட்டமே சமுகப் பொருளாதார வளர்ச்சியை இறுதியாக்கும்' என்பவர்கள், ஒன்றை உணர வேண்டும்—'தேசியமயம் இனி இல்லை' என்ற தலைமையமைச்சரின் உறுதிமொழியை வலுவற்ற இந்திய வர்த்தகத் தொழிற் பேரவைதான், இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தை வெளியிட்ட இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் வரவேற்றது என்பதை உணர வேண்டும்.''

இவ்வாறு நிக்சன் சக்ரவர்த்தி அந்தப் பத்திரிகையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்; இது ஒன்றே, இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்திற்கு எப்படிப்பட்ட வரவேற்பு சாதாரண மக்களின் சார்பாக அளிக்கப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

இருபது அம்சத் திட்டத்தைக் கையில் கொடுத்துவிட்டு—இவைகளை நிறைவேற்ற எந்தவிதமான நிதி ஆதாரங்களையும் பெருக்குகின்ற வழிவகைகளைச் சொல்லாமல் அல்லது சொல்வதற்கு முன்வராமல்—வானொலி அவர்கள் சொன்னதைப்போல்—நாடாளுமன்றத்தில் இதற்கு ஒரு பாராட்டு தெரிவித்தார்களே அல்லாமல் — 'இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்திற்கு இவ்வளவு நிதி ஒதுக்க வேண்டும்' என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றினார்களா?

அல்லது எல்லா முதலமைச்சர்களையும் அழைத்து தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவைக் கூட்டி, 'எந்தெந்த மாநிலத்தில் நிறைவேற்றப்போகிறீர்கள்--எப்படி நிறைவேற்றப் போகிறீர்கள்? இதுவரை செய்யப்பட்டவை எவை--செய்யப்பட வேண்டியவை எவை?' என்றோ, 'அதற்கு நிதியுதவி எவ்வளவு தேவை' என்றோ கேட்டார்களா?

அது மாத்திரமல்ல; வானொலி பேச்சைத்தான், 'இருபது அம்சத் திட்டம்' என்று நாம் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, 'ஆகா--எவ்வளவு புரட்சிகரமான திட்டம்' என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம்; நான் கேட்கிறேன் — இப்போது படித்துக் காட்டிய திட்டத்தில் எது புரட்சி?

வானொலிப் பேச்சில் அம்மையார் அவர்கள், 'இனிமேல் தொழில்கள் தேசியமயமாக ஆக்கப்படமாட்டாது' என்று குறிப்பிட்டார்கள்; அதை ஏன் 21-ஆவது அம்சமாகச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை?

சிலவற்றை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்து, 'இருபது அம்சம்' என்று சொல்கிறோம்; இது எப்படிப் புரட்சிகரமான திட்டமாகும்?

கண்டிப்பதில் அர்த்தம் ஏதேனும் உண்டா?

இருபது அம்சத்தில் பதினான்கு அல்லது பதினைந்து திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தொடங்கிவிட்டு—ஒன்றிரண்டை நிறைவேற்றி முடித்துவிட்டு, இருபது

அம்சத்திலே இல்லாத திட்டமாக--கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுக்காலமாக--கிராமங்கள்தோறும் நம்முடைய அதிகாரிகள் சென்று மக்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு மனு நீதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற அரசைப் பார்த்து—'அரசாங்க ஊழியர்கள் குடும்பப் பாதுகாபபுத் திட்டம்' என்பது எந்த மாநிலத்திலும் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு--இத் திட்டத்தின்படி ஒன்றரை ஆண்டுக் காலத்தில் 2,200 அரசு ஊழியர் குடும்பங்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வீதம் வழங்கி--இருபது அம்சத்திற்கும் மேலாக செய்திருக்கின்ற இந்த அரசைப் பார்த்து—சமூக நலத் திட்டங்களின் மூலம் 'கண்ணொளி, ஊனமுற்றோர் புதுவாழ்வு, விதவைகள் நல்வாழ்வு, அனாதைச் சிறுவர்களுக்கு இல்லங்கள்' என்று இவ்வளவையும் செய்து முடித்திருக்கின்ற இந்த அரசைப் பார்த்து—காந்தி வழியில் நாங்கள் நடக்கிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாகக் காங்கிரசுக்காரர்களும் செய்யாத காரியத்தை--தமிழகத்தில் மதுவிலக்கை இடையில் ஒத்தி வைத்தாலும்--மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்தி, பரிசுச் சீட்டை அறவே ஒழித்து, குதிரைப் பந்தயத்தை நிறுத்தி--இப்படி இருபது அம்சங்களுக்கும் மேலாகப் பல அம்சங்களை நிறைவேற்றி வருகின்ற இந்த அரசைப் பார்த்து—கண்டனம் செய்வதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

குடிநீர் வாரியம்—வேறு எந்த மாநிலத்திலே இருக்கிறது? குடிசை மாற்று வாரியம் இருக்கிறதா? அரிசன வீட்டு வசதி வாரியம் இருக்கிறதா?

"வானொலியில் அறிவித்ததை எல்லாம் 'திட்டம்' என்று--அதைத் தேர்ந்தெடுத்து--அவைகளை மாத்திரம், 'திட்டங்கள்' என்று வைத்துக்கொண்டு, 'அவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றவில்லை--ஆகவே கண்டிக்கிறோம்' என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

அவசரக் காலத்திற்குப் பிறகுதான், இந்தக் காரியங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற நாங்கள் முன்வந்திருக்கிறோமா? அதற்கு முன்பே இவைகளை நிறைவேற்றவில்லையா? கடந்த ஆறேழு ஆண்டுக்காலமாக நிறைவேற்றவில்லையா? ஏன்? -- காங்கிரசு ஆட்சிக் காலத்தில்கூடச் சில காரியங்களை அவர்கள் நிறைவேற்ற முன்வரவில்லையா? இப்போது அவர்கள் சொன்ன பிறகுதான் இதற்கு உயிரே வந்ததா?—இதையெல்லாம் அனைவரும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கண்டனத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த—வழிமொழிந்த உறுப்பினர்கள் பலரும், அவசர நிலை பற்றி இங்கே கருத்துக்களைத் தெரிவித்த காரணத்தால், நானும் சில விளக்கங்களைச் சொல்ல வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறேன்-- அவைகளை நான் சொல்லித்தீர வேண்டியவனாகவுமிருக்கிறேன்.

அவசர நிலை பற்றிக் கண்டனத் தீர்மானத்திலே குறிப்பிடப்படாவிட்டாலும், அதை ஒரு காலக் கட்டமாக மாத்திரம் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள்; அதாவது, 'அவசர நிலைமைக்குப் பிறகு அறிவிக்கப்பட்ட இருபது அம்சத் திட்டம்' என்று—அந்தக் காலக் கட்டமாக மாத்திரம் அதைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாறான கருத்துக்களைக் கூறுவது தவறா?

ஆனால், அவசர நிலைக்கு மாறான கருத்துக்களைக் கூறுவது ஒன்றும் தவறானது அல்ல; இதற்குப் பல முன் உதாரணங்கள் முன்பே இருந்திருக்கின்றன; அந்நிய நாட்டுப் படையெடுப்பையொட்டி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அவசரகாலச் சட்டத்தையே எதிர்த்தவர்கள் எல்லாம் உண்டு--எதிர்த்துத் தீர்மானம் கொடுத்தவர்களும் உண்டு!

1964-ஆம் ஆண்டில், நாடாளுமன்ற மாநிலங்கள் அவையில், எனனுடைய மதிப்பு மிகுந்த முதுபெரும் நண்பர்—கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர்களிலே ஒருவர்—திரு. பூபேஷ் குப்தா அவர்கள், அன்றைய நெருக்கடி நிலையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானத்தையே கொண்டு வந்தார்.

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பிலே கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானததிலே அவர் முகப்பிலே சொன்னார் :—

"இந்தியாவின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்கும்--தேசத்தின் பொருளாதார நடவடிக்கையைப் பாதுகாப்பு அடிப்படையில் வளர்ப்பதற்கும் -நெருக்கடி நிலை தேவை இல்லை'' என்று!

இன்றைக்கு நாமும், 'இந்தப் பொருளாதாரத் திட்டங்களுக்கெல்லாம் நெருக்கடி நிலை தேவை இல்லை' என்று மட்டுமே சொல்கிறோம்.

பூபேஷ் குப்தா, 'அவசர நிலை தேவையில்லை--ரத்து செய்ய வேண்டும்' என்பதற்குத் தீர்மானமே கொண்டுவந்து பேசினார்; அவர் பேச்சை அப்படியே குறிப்பிட விரும்புகிறேன் :—

"They use the Emergency here in order to build up bureaucracy, to build themselves up and to give security to the Congress regime, security to the Congress administration — a bad administration. That is what I say. There is there. Therefore, they want to create an artificial political atmosphere under the Emergency in order to divert the peoples attention from the real day-today issues. Emergency powers are needed to shield corruption, inefficiency and nepotism in the administration and cover up the bankruptcy in their whole policy and execution. That is clear. The Emergency powers are needed to intimidate the working people and suppress the democratic movements."

"அரசு நிர்வாக அதிகாரத்தை அதிகரிக்கவும், தங்களையும் -- காங்கிரசு ஆட்சியையும் பாதுகாக்கவும், மோசமான காங்கிரசு நிர்வாகத்தைப் பாதுகாக்கவும்தான் அவசரக் காலத்தை அவர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர்; இதைத்தான் நான் கூறுகிறேன்; இதுதான் நிலைமை; அன்றாடப் பிரச்சினைகளிலிருந்து மக்களின் கவனத்தைத் திருப்ப—ஒரு செயற்கையான அரசியல் சூழ்நிலையை உருவாக்க— அவசரக் காலத்தைப் பயன்படுத்த அவர்கள் விரும்புகின்றனர்; ஊழல்—திறமையின்மை—நிர்வாகத்தில் பரிவு காட்டுதல் மற்றும் தங்களுடைய மொத்தக் கொள்கையிலும் அதனை நிறைவேற்றுவதிலும்—ஏற்பட்ட நொடிவு ஆகியவற்றை மூடி மறைக்கவும்—அவசர நிலை அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது; இது தெளிவாகத் தெரிகிறது; உழைக்கும் மக்களை அச்சுறுத்தவும், சனநாயக இயக்கங்களை நசுக்கவும் அவசர நிலைமை அதிகாரம் தேவைப்படுகிறது.''

" Actually Emergency means more powers for bureaucracy; Emergency means more powers for the Ministers; Emergency means more powe s to issue threats to the democratic rights and liberties of the people; Emergency means a sw rd in the hands of the Ruling Party to brandish over the heads of the opposition parties and Emergency me ns that when the Elections take place he can go and tell the people that if they voted against you, then the Defence of India Rules used as has been done in the parts of the country. That Is call Emergency."

" உணமையில், அவசர நிலைமை என்பதன் பொருள்—அரசாங்க நிர்வாகத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் -அமைச்சர்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள்--சன நாயக உரிமைகளை அச்சுறுத்துவது!

" அவசர நிலை என்பது—எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களின் தலைகள் மீது தொங்க விடப்படசகூடிய வாள்

" தேர்தல் காலத்தில் எதிர்த்து வாக்களித்தால், நாட்டில் பாது காப்புச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படும் என்று மக்களிடம் சொல்ல வாய்ப்பைத் தருவது—இதுதான் அவசர நிலைமை!"

தங்கமணி :—"பூபேஷ் குப்தா பேசியிருப்பது, 1962-ல் கொண்டுவரப்பட்ட நெருக்கடி நிலை பற்றி 1964-ல் பேசியதாகும்; அந்தத் தீர்மானத்தில், 'இனிமேல் நெருக்கடி நிலை தேவையில்லை' என்று சொல்கிறார்."

முதலமைச்சர் :—" அவர் நெருக்கடி நிலைக்குத்தான் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறாரே தவிர, 'இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு உள்ள நெருக்கடி நிலைக்கு' என்று சொல்லவில்லை; பொதுவாக, நெருக்கடி நிலை என்பதற்குத்தான் விளக்கங்களை சொல்கிறார்; இந்த விளக்கம், எப்போதும் நெருக்கடி நிலை பிரகடனத்திற்குப் பொருந்தும்."

அண்ணாவின் வழியையே பின்பற்றினோம்

அடுத்து, 'அண்ணா இருந்திருந்தால் இதை ஆதரித்திருப்பார்' என்று, என்னைப்போல -- நாவலரைப்போல--பேராசிரியரைப்போல--மதியழகனைப்போல -- மற்றவர்களைப்போல-- சத்தியவாணிமுத்து அவர்கள்கூட இருந்திருக்கிறார்கள்; நான்

மறுக்கவில்லை -- அண்ணாவுடனேயே இருந்தவர்களைப்போல் பேசினார்கள் !

ஆனால், நெருங்கியிருந்த சத்தியவாணி முத்து அம்மையார் பேசியதுதான் எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது ; 'அண்ணா இதை ஏற்கனவே ஆதரித்திருக்கிறார்கள்' என்றுகூடச் சொன்னார்கள் !

நண்பர் சீனிவாசன்கூட, இதை, 'அண்ணா வழியில்தான் ஆதரிக்கிறோம்' என்று சொன்னார்.

1966-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில்--நாடாளுமன்றத்தில்--இரண்டு அவைகளையும் துவங்கி வைத்துக் குடியரசுத் தலைவர் ஆற்றிய உரையின்மீது மாநிலங்களவையில் நடைபெற்ற விவாதத்தின்போது, அண்ணா அவர்கள் பேசியதையும் இங்கே குறிப்பிட விழைகிறேன் :—

" I would request and demand of this Government to repeal this Emergency and this D.I.R. They have got enough powers with the laws that they have, to deal with any mischief, with any anti-social elements.

" Why are they apprehensive of their own people ?

" Therefore I would demand of this Government that they should forthwith lift this Emergency and this D.I.R., and release those who are kept in jail. And unless and until they do that they would not have a claim to decency add democracy. To the public the first and foremost and the one question that they wiil have to answer will be 'Why do you keep this Emergency and the D.I.R.' "

" நான் இந்திய அரசை உரிமையோடு கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், 'நெருக்கடி நிலையையும், இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் உடனே ரத்து செய்ய வேண்டும்' என்பதுதான ; ஏனெனில், அரசுக்கு ஏறகனவே நடைமுறையில் உள்ள சட்டங்களின் கீழ், எந்தக் குறும்புத்தனத்தையும்--சமூக விரோதச் செயலையும் ஒடுக்குவதற்கு வழியிருக்கிறது ; நீங்கள் ஏன் நம்முடைய நாட்டு மக்களைப் பார்த்தே பயப்படுகிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை ; எனவேதான் உடனடியாக நெருக்கடி நிலையையும்--பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் கோருகிறேன்.

"அதுமட்டுமல்ல; சிறையில் வைத்திருக்கின்ற தலைவர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும்; நீங்கள் இதைச் செய்தாலொழிய அல்லது செய்கின்றவரைக்கும் சனநாயகம் பற்றிப் பேசுவதற்கு உங்களுக்கு எந்தவிதமான தகுதியும் கிடையாது!

"நீங்கள் இப்போது மக்களுக்குத் தரவேண்டிய பதில் எல்லாம், 'ஏன் இந்த நெருக்கடி நிலையையும்--அவசரச் சட்டத்தையும் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்' என்பதுதான்!"

அண்ணா வழியைப் பின்பற்றித்தான் — அன்றைக்கு நெருக்கடி நிலை பற்றி அவர் என்ன கருத்தைக் கொண்டிருந்தாரோ, அந்தக் கருத்தைப் பின்பற்றித்தான்—தி. மு. கழகச் செயற்குழு தீர்மானத்தை வடித்தெடுத்தது!

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி 1964-ல் ஒரு கருத்தையும், 1975-இல் ஒரு கருத்தையும் கொள்ளலாம்; ஆனால் தி. மு. கழகத்தை, அரசியல் பாரம்பரியம் மிக்க ஒரு கட்சியாகப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வளர்த்த காரணத்தினால், 'நமக்கு உறவானவர்களாக இருந்தாலும் -- எதிர்க் கட்சியினராக இருந்தாலும் -- நியாயங்களின் தன்மைகளைப் பார்த்து நம்முடைய கழகத்தின் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும்' என்ற அரசியல் இலக்கணத்தின் அடிப்படையிலேதான் — அண்ணா அவர்கள் அன்றைக்குச் சொன்ன அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான்—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயற்குழு, தன்னுடைய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது!

போர் வீரனுக்குத்தானே தெரியும்?

ஹண்டே பேசும்போது, 'செயற்குழுவிலே ஒரு தீர்மானம் —கடற்கரையிலே ஒரு தீர்மானம்—நெல்லையிலே ஒரு தீர்மானம்—ஏன் இப்படி ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு—ஏன் பின்வாங்கிப் போய்விட்டீர்கள்?' என்றெல்லாம் கேட்டார்.

அவர் கேட்டது எப்படியிருந்தது என்றால், 'இன்னும் வேகமாக அல்லவா நீங்கள் போய் இருக்க வேண்டும்' என்று சொல்வது போல் இருந்தது; அவரெல்லாம் இங்கே இருந்திருந்தால் அப்படிப்பட்ட யோசனைகளைச் சொல்லி, 'இன்னும் வேகமாகச் செல்லுங்கள்' என்று கூறியிருப்பார்கள் போலும்! அந்த அளவிற்கு, மத்திய அரசுமீது அவர்களுக்கு ஆத்திரம் இருக்கிறது!

''நெருக்கடி நிலையைக் கொண்டுவந்துவிட்டார்களே -- அதை எதிர்க்க வேண்டுமே -- முடியவில்லையே -- அப்படிப் பட்ட தலைமையின்கீழ் அகப்பட்டுக் கொண்டோமே'' என் பதைப்போல வருந்துகிறார்கள்...........

ஹண்டே :—''ஏற்கனவே பலமுறை நான் கலைஞர் அவர்களுடைய கற்பனையைப் பாராட்டியிருக் கிறேன்; அவருடைய கற்பனையைப் பாராட்டு வதற்கு இதன் மூலம் மீண்டும் ஒரு வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறாரே தவிர, அவர் சொன்னது முற்றிலும் மாறான கருத்து என்பதை மாத்திரம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.''

பெ. சீனிவாசன் :—''அண்ணா அவர்கள் ராஜ்ய சபையில் போய்ப் பேசியிருக்கிறார்கள்; நீங்கள் இந்த நெருக்கடி நிலை வந்த நேரத்தில், பொதுக் கூட்டத் திலும்— நிருபர்களிடமும்கூட கண்டித்தீர்கள்; இந்த அவை மூலம் உடனடியாக ஏன் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பி இருக்கக் கூடாது?''

முதலமைச்சர் :—''போர் வீரனுக்குத் தெரியும்— 'எந்தக் கையில் வாள் வைப்பது -- எந்தக் கையில் கேடயம் வைப்பது' என்று!''

தி. மு. க. தீர்மானத்தின் மைய அம்சம்

தலைவரவர்களே! திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயற்குழுத் தீர்மானம் என்ன என்பதை இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன் :—

1. அவசரகாலப் பிரகடனத்தினைத் திரும்பப் பெற் றுக்கொள்ள வேண்டும்.
2. நாட்டின் புகழ்மிக்க தியாகத் தலைவர்களை உட னடியாக விடுதலை செய்ய வேண்டும்.
3. பத்திரிகையாளர்களின் கைக்கட்டுகளை அவிழ்த்துவிட்டு--பத்திரிகைகளுக்குரிய நியாய மான உரிமைகளைத் தடையின்றி வழங்க வேண்டும்.

இதுதான் எங்கள் கட்சியின் எல்லாத் தீர்மானத்திலும் உள்ள மைய அம்சம்; இப்போது, 'அம்சம்' என்றால்தான் எல்லோ ருக்கும் புரியும்!

"தமிழ்நாட்டு மக்கள், காந்தியடிகள் நெறியை மறவாமலும், சனநாயகச் சின்னமாம் அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பாதையிலிருந்து தவறாமலும், தங்களுக்கே உரிய தனிப் பண்பாட்டுடன் -- அமைதியான முறையில் -- வன்முறை தவிர்த்த வழியில்--சட்டம், ஒழுங்குக்கு ஊறு நேராவண்ணம் நாட்டுக்கு வந்துள்ள நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காண வேண்டும் என்று இந்த செயற்குழு கேட்டுக்கொள்கிறது."

இதுதான் முதல் தீர்மானம்.

காந்தியடிகள் வழி—அண்ணா அவர்களுடைய வழி—தமிழர்களுக்குரிய தனிப் பண்பாடு—அமைதியான முறை—சட்டம், ஒழுங்கிற்கு ஊறு நேராவண்ணம் நாட்டிற்கு வந்துள்ள நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காண வேண்டும்—இதில் எந்த இடத்திலும் நாங்கள், 'கிளர்ச்சி செய்யப் போகிறோம்' என்று சொல்லவில்லை!

செயற்குழு தீர்மானம் போட்டதும், நிருபர்கள் என்னைச் சந்தித்தார்கள்; அப்போது அவர்கள், 'இப்படி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்களே -- டெல்லியி லிருந்து வருகின்ற தாக்கீதுகளை நீங்கள் நிறைவேற்றுவீர்களா?' என்று கேட்டார்கள்!

''என்ன தாக்கீது'' என்று கேட்டபோது, ''சிலரைக் கைது செய்ய வேண்டும்—கள்ளக் கடத்தல்காரர், கடத்தல் காரர், சட்ட விரோதமான சங்கங்கள், அமைப்புகள் ஆகியவை களின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்' என்று தாக்கீது களை அனுப்பினால் நிறைவேற்றுவீர்களா?'' என்று கேட்டார்கள்.

அப்போது நான் சொன்னேன்—''செயற் மு இந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறதே அல்லாமல், 'இப்படிப் பட்ட தாக்கீதுகள் டெல்லியிலிருந்து வந்தால் அதை நிறை வேற்ற வேண்டாம்' என்று எனக்குச் சொல்லவில்லை'' என்று தான் சொன்னேன்; அதுவும் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது!

அப்படி இந்த இரண்டு மூன்று மாத காலங்களில் டெல்லியினுடைய தாக்கீதுகள்—'இந்த அவசரச் சட்டத்தின் காரணமாகப் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவுகள்' என்ற முறையில்—இந்த அரசின் சார்பில் கடத்தல் பேர்வழிகளைக் கைது செய்வதாக இருந்தாலும், 'போசா', 'மீசா' சட்டங் களைப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தாலும், 'சில கட்சிகள் தடைபடுத்தப்பட வேண்டும் -- அவைகளின் கிளைகள் இங்கே இருந்தால் தடைப்படுத்த வேண்டும்' என்று வந்தாலும்,

'அந்தக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டும்' என்று வந்தாலும், நாங்கள் எதையும் புறக்கணிக்காமல் -- நிர்வாக மோதுதல் இல்லாமல் நடந்து வந்திருக்கிறோம்!

அந்த வகையில் இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காண வேண்டும்--சட்டம், ஒழுங்குக்கு ஊறு நேராவண்ணம் அமைதியான முறையிலும், காந்தீய நெறியிலும், அண்ணா வழியிலும் தீர்வு காண வேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறோம்; இதனுடைய தொடர்ச்சிதான் கடற்கரையில் நடைபெற்ற கூட்டத்திலும் நடைபெற்றது!

இயக்க வழியில் எடுத்த உறுதிமொழி

கடற்கரைக் கூட்டத்தில், எங்கள் நிலையிலிருந்து நாங்கள் கீழே இறங்கிவிட்டோமா? அங்கே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட உறுதிமொழி என்ன? அத்தனைப் பேரும் எழுந்து நின்று—இலட்சக்கணக்கான மக்கள் எழுந்து நின்று எடுத்துக்கொண்ட உறுதிமொழி என்ன?

'எந்த நிலையிலும்-எத்தகைய நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும் இந்தியாவின் மக்களாட்சி முறைக்குக் கேடு ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதற்குத் தயங்கமாட்டோம் என்று உறுதி எடுத்துக்கொள்கிறோம்!

"தேசத் தலைவர்கள் விடுதலை--பத்திரிகைகளின் நியாயமான உரிமைகள்--இந்தக் கோரிக்கைளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இந்தியப் பிரதமர் அவர்களைத் தமிழ்நாட்டு மக்களின் இந்த மாபெரும் கூட்டம் கேட்டுக்கொள்கிறது!

"வாழ்க சனநாயகம்!"

என்ற உறுதிமொழியைத்தான் கடற்கரைக் கூட்டத்தில் நாங்கள் எடுத்துக்கொண்டோம்; அதிலே சொல்கிறோம்—'எந்த நிலையிலும்--எத்தகைய நெருக்கடி ஏற்பட்டாலும், இந்தியாவில் மக்களாட்சி முறைக்குக் கேடு ஏற்படாமல், பாதுகாப்பதற்குத் தயங்கமாட்டோம்' என்று!

அதைப் பாதுகாக்கத் தயங்காத நிலையில்தான் இந்தப் பேரவையில், கேள்வி--பதிலுக்கு இடம் தந்து—கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்துக்கு இடமளித்து — ஒத்திவைப்பத் தீர்மானங் களுக்கு அனுமதி அளித்து—கண்டனத் தீர்மானத்துக்கு இடமளித்து—நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்துக்கு இடமளித்து—(ஹண்டே உரிய நேரத்தில் வராததால் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்துக்கு இடமளிக்காமல் போய்விட்டார்).........

ஹண்டே:—''அன்றையத்தினம் அதை, பத்து மணிக்குத்தான் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைத்தேன்; வருவதற்கு இரண்டு நிமிடம் தாமதமாகி விட்டது.''

அவைத் தலைவர்:—''கண்டனத் தீமானம்--நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானங்கள் எல்லாம், கொண்டுவந்த முதல் நாள்தான் எடுத்துக் கொள்வது வழக்கம்; அதனால், கொண்டுவந்த அன்றையத்தினமே எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.'

முதலமைச்சர்:— ''.....இங்கே எப்படிச் சட்டமன்றம் நடைபெற்றது என்பதை வெளியில் பாராட்டாவிட்டாலும், சனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வாய்ந்த கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் மனதார இதனைப் பாராட்டுகிறார் என்பதை நான் அறியாமல் இல்லை; அந்த அளவிற்கு அவர்கள் எதிர்பார்த்திருக்கமாட்டார்கள்; 'நாடாளுமன்றத்தைப் போலவேதான் சட்டமன்றமும் நடைபெறும்' என்று கருதியிருப்பார்கள்!

நாடாளுமன்றம் கூடிய அன்றையத்தினம், எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் ஒரு தாக்கீது வழங்கப்பட்டது:—

Office of the Chief Censor, Government of India,
Shastri Bhavan

அவர்களிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட அறிவிப்பு இது;

"REVISED GUIDE LINES FOR THE COVERAGE OF PARLIAMENT PROCEEDINGS"

என்ற தலைப்பின் கீழ் வெளியாகியிருக்கிறது:—

" The Statements of Ministers may be published either in full or in a condensed form but its contents should not infringe censorship.

"The speeches of Members of Parliament participating in a debate will not be published in any manner of form but their names and party affiliation may be mentioned when publishing names of Members who participated in a debate. the fact that they supported or opposed a motion can be mentioned."

இந்திய அரசின தலைமைத் தணிக்கை அதிகாரி, சாஸ்திரி பவன் அவர்களிடமிருந்து வழங்கப்பட்ட உத்தரவு இது;

'நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளை வெளியிடுவது சம்பந்தமாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்ட வழிநடத்தும் ஆணைகள்''

என்ற தலைப்பின்கீழ் வெளியாகியுள்ளது :—

"அமைச்சர்களின் அறிக்கைகள் முழு அளவிலோ அல்லது சுருக்கமாகவோ வெளியிடப்படலாம்; ஆனால், அதில் அடங்கியுள்ள விஷயம் தணிக்கைக்குப் புறம்பாக இருக்கக் கூடாது.

"விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட உறுப்பினர்களின் பேச்சு எந்த வடிவத்திலும் வெளியிடப்பட மாட்டாது; ஆனால், விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட உறுப்பினர்களின் பெயரை வெளியிடும்போது, அவர்கள் பெயர்களையும்--அவர் சார்ந்த கட்சியையும் -- அவர் ஒரு தீர்மானத்தை ஆதரித்தாரா என்பதையும் குறிப்பிடலாம்."

காங்கிரசு ஏட்டில் அவதூறுச் செய்தி

நம்முடைய கண்டனத் தீர்மானம் வெளிவந்த அன்று ஆளும் காங்கிரசுப் பத்திரிகையின் தலைப்பில், 'சட்டசபையில் தமிழக அரசுமீது குற்றச்சாட்டு' என்று வெளிவந்தது; இதைப்போல், 'நாடாளுமன்றத்தில் மத்திய அரசுமீது குற்றச்சாட்டு' என்று தலைப்புப் போட்டு வெளிவந்திருக்க முடியும் என்று கருதுகிறீர்களா ?.........

அனந்தநாயகி :—'' நாடாளுமன்றத்தில் உள்ள எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள், தமிழகத்தில் உள்ள எதிர்க் கட்சியினரைப் போன்றவர்கள் அல்லர்; இங்கே நாங்கள் மிகவும் கண்ணியமானவர்கள்; அதனால்தான்......

முதலமைச்சர் :—'' நாடாளுமன்றத்தில், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிகூட ஒரு எதிர்க் கட்சிதான்; இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்காரர்களை அவ்வளவு கண்ணியமற்றவர்கள் என்று அனந்தநாயகி அவர்கள் கூறுவதை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை ''

அனந்தநாயகி :—'' கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி எங்களுடைய தோழமைக் கட்சி.''

முதலமைச்சர் :—'' இது, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிமீது இரண்டாவது தாக்குதல் -- பரவாயில்லை !''

பின்வாங்கிட எங்களால் இயலாது !

நெல்லை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற தி. மு. க. மாநாட்டில், கழகத்தின் பொருளாளர் பேராசிரியர் முன்மொழிந்து—பொதுச் செயலாளர் நாவலர் வழிமொழிந்த தீர்மானத்திலும்'

"இந்தியாவில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள அசாதாரண சூழ்நிலையை மாற்றியமைப்பதற்குத் தேவையான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு, இந்திய நாட்டு முக்கியத் தலைவர்களையும் -- முதலமைச்சர்களையும் கலந்து விவாதித்து -- பிரதம அமைச்சரைச் சந்தித்து -- நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஏற்கத்தக்க ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று தமிழக முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்களை இந்த மாநாடு கேட்டுக் கொள்கிறது''

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

இந்தத் தீர்மானம், செயற்குழுத் தீர்மானத்திற்கு எப்படிப் புறம்பானதாகும் ?

செயற்குழுத் தீர்மானத்தில் நாங்கள் கடைசியில் சொல்லியிருக்கிறோமே— 'அண்ணாவின் பாதையில்--காந்தீய நெறியில் --அமைதியான முறையில்--சட்டம், ஒழுங்கிற்கு ஊறு நேரிடா வண்ணம் நாட்டிற்கு வந்துள்ள நெருக்கடிக்குத் தீர்வு காண வேண்டும்' என்று—செயற்குழுவில் போடப்பட்ட அத் தீர்மானம்தான் நெல்லை மாவட்ட மாநாட்டுத் தீர்மானம் வரையில் நீண்டிருக்கிறதே தவிர, அது ஒன்றும் பின்வாங்கிவிட்ட தீர்மானம் அல்ல !

எங்கள் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில்...

ஒவ்வொரு மாநாட்டுத் தீர்மானத்திலும், 'தலைவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும்—அவசரச் சட்டம் திரும்பப் பெறப்பட வேண்டும்—பத்திரிகைகளுக்கு நியாயமான உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும்' என்றுதான் சொல்லி யிருக்கிறோம்!

அதையொட்டித்தான், தமிழ்நாட்டில் ஸ்தாபன காங் கிரசுக் கட்சி சார்பாகவும் 3—7—75 அன்று நெருக்கடி நிலை யைக் கண்டித்தே ஒரு தீர்மானம் போட்டார்கள்--எங்களு டைய தீர்மானத்திலுள்ள--நான் சொன்னதைப் போன்ற வாசகங்கள் தான்; காங்கிரசுக் கட்சி தீர்மானம் வேகமாக-- கண்டித்தேகூடத் போடப்பட்ட தீர்மானமாகும்!

அதுமாத்திரமல்ல: இங்கு பேசிய சில நண்பர்கள், 'அதைப் பற்றிக் காமராசர் கருத்தே சொல்லவில்லை' என்று சொன்னார்கள்!

'நவசக்தி' பத்திரிகையில், 'அவசர நிலைப் பிரகடனம்—தலைவர்கள் கைது—நாட்டிற்கு நல்லதல்ல—தலைவர் காமரா ஜர் எச்சரிக்கை' என்ற தலைப்பில்,

> சோளிங்கர், ஜூன் 27—''தேசம் முழுவதும் தலைவர்கள் கைது செய்யப்ப டிருக்கிறார்கள்; அதைக் கேட்டதும் எனக்கு அதிர்ச்சி யாக இருக்கிறது; ஏன் அவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று தெரியவில்லை; அந்த நிலை நாட்டிற்கு நல்லதல்ல'

என்று பொதுக்கூட்டத்திலேயே காமராசர் பேசியதாகச் செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது.

அடுத்த நாள் வெளிவந்த 'நவசக்தி' பத்திரிகையிலும், 'வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலேகூட நடைபெறாத கொடுமை இப்போது நடைபெற்றிருக்கிறது' என்று காமராசர் பேசிய தாகச் செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது!

அடுத்து அவர், 'இனிமேல் நான் பேசுவதெல்லாம் பத்திரிகைகளிலே வரப்போவதில்லை; பேசித்தான் பயன் என்ன?' என்றும் கூறியிருக்கிறார்!

அந்த அளவிற்கு—மறைந்த தலைவர் காமராசர் அவர்கள் பேசிய பேச்சு 'நவசக்தி' பத்திரிகையில் அப்போது வந்திருக் கிறது; இது 28—6—75 'நவசக்தி' ஏடாகும் (பத்திரிகை யைக காட்டுதல்).

ஹண்டே அவர்கள், அவசரமாகப் பத்திரிகையின் தேதியைக் குறித்துக் கொள்கிறார்: எங்கோ -- ஏதோ நான் இப்படிப் பொய்யாக 'முரசொலி'யில் ஒரு செய்தியைப் புதிதாக அச்சிட்டுக் கொண்டு வந்துவிட்டதைப் போல நினைத்துக்கொண்டு குறித்துக் கொள்கிறார்!

அவசர நிலை அறிவித்ததற்கான சில காரணங்களை நண்பர் மாரிமுத்து இங்கே சொன்னார்; 'இயற்கையின் கோளாறால் விலைவாசி ஏறியது--அதற்கு இந்திரா காந்தியா காரணம்?' என்று கேட்டார்.

அதே கேள்வியைத் தமிழ்நாட்டில் கேட்டிருக்கக் கூடாதா? 'விலைவாசி உயர்விற்கு தி. மு. க. அரசுதான் காரணம்' என்று இங்கே போராட்டம் நடைபெற்றபோது, மாரிமுத்துவைப் போன்ற அரசியல் நடுநிலையாளர்கள், போராட்டம் நடத்தியவர்களைச் சந்தித்து, 'விலைவாசி உயர்விற்குக் கருணாநிதியா காரணம்--இல்லையே' என்று கூறினார்களா என்றால், இல்லை!

தவறான முறையைக் கடைபிடித்தோமா?

பீகார் கிளர்ச்சி பற்றி அவர்களே குறிப்பிட்டு--அதற்கு அவர்களே விளக்கமும் சொன்னார்கள்.

பீகார் கிளர்ச்சியைப் பற்றிக் கருநாடகத்தில் என்னை திருபர்கள் சந்தித்துக் கேட்டபோது சொன்னேன்:—

"ஐந்தாண்டுக் காலம் சனநாயகத்தில் பொறுத்திருக்க வேண்டும்; இடையில் அமளி செய்து ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடுவதை நான் விரும்பவில்லை" என்று!

இன்னும்கூடத் தெளிவாகச் சொன்னேன்—

"நாங்கள் ஆட்சியில் இருக்கின்ற காரணத்தால் அப்படிச் சொல்கிறோம் என்று கருதாதீர்கள்; நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாகச் செயல்பட்ட அந்தக் காலத்திலும், இந்த முறை, நாங்கள் கடைபிடித்த முறையல்ல--எங்களுக்குப் பிடித்தமான முறையல்ல" என்று!

விவேகமற்றுப் பேசுவதா முறை?

பீகார் கிளர்ச்சிக்கும்—கிட்டத்தட்ட 1972-ஆம் ஆண்டில் எங்களைவிட்டுச் சில நண்பர்கள் பிரிந்துபோன நேரத்தில் நடைபெற்ற தமிழ்நாட்டுக் கிளர்ச்சிக்கும் என்ன வித்தியாசம் என்று பெரியவர் மணலி அவர்கள் கேட்டார்கள்.

நண்பர் லத்தீப் பேசுகின்ற நேரத்தில்கூட அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள்.

''சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை இராஜினமா செய்யச் சொல்லலாமா?'' என்று மாரிமுத்து அவர்கள் கேட்டார்கள்.

இங்கே எங்கள் உறுப்பினர்களை, 'இராஜினமாச் செய்யுங்கள்' என்று கேட்டு ஊர்வலம் நடத்தினர்கள்; ஆனல், 'அமைதியாக நடத்தினேம்' என்று சொன்னர்கள்; நான் அந்த விவகாரத்தில் எல்லாம் வெகு விளக்கமாகச் செல்ல விரும்பவில்லை.

''ஜெயப்பிரகாஷ் அவர்களோ—மொரார்ஜி தேசாயோ —அசோக் மேத்தாவோ—வேறு சிலரோ, தலைமையமைச்சரைப் பற்றி வேகமாகப் பேசிவிடுகிருர்கள்; ஆகவேதான், இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்க நேர்ந்தது'' என்று சொன்னர்கள்.

நான் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகின்றேன்; கோவையில் தேர்தல் நடைபெற்றபோது, அண்ண தி. மு. கழகத்திற்கும்—இந்திரா காங்கிரசுக்கும் உறவு ஏதும் இல்லை; அந்த நேரத்தில், கோவையில் அ. தி. மு. க. கட்சியின் துணைப் பொதுச் செயலாளர்,

"சீட்டுக்காகப் பிரதமரா—
நாட்டுக்காகப் பிரதமரா?"

என்று கேட்டிருக்கிருர்; அவர்கள் ஏடான 'தென்னகத்'திலே இந்தச் செய்தி வெளிவந்திருக்கிறது.

"பிரிவினையைத் தூண்டும் குற்றவாளி
இந்திரா காந்திதான்"

என்று 6—12—74-ல் கோவையில் நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் மனேகரன் பேசியிருக்கிருர்.

அடுத்து, புதுவைத் தேர்தலின்போது என்னுடைய அருமை நணபர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள். புதுவை தொகுதி யோடு சேர்ந்த மாகியில் சென்று பேசுகையில்,

"1971-இல் இந்திரா காந்தி கொடுத்த வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்க விடப்பட்டது ஏன்?"

என்று கேட்டு

"வாக்குறுதிகள் தொடர்ந்து காற்றிலே பறக்கவிடப் பட்டு வருகின்றன; அது பத்து அம்சத் திட்டமாக இருந்தாலும்—அரசியல் சட்டத்திலே இடம் பெற்றிருக்கின்ற முகப்பு குறிக்கோளகளானாலும்—இவர்களுடைய இருபத்தெட்டாண்டுக்கால ஆட்சியிலே வாக்குறுதிகள் தொடர்ந்து பறக்கவிடப்பட்டு வருகின்றன"

என்று கூறி,

"பிரதமருக்குத் தக்க பாடம் கற்பிப்போம்'

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறர் (எந்த வகையில் என்று தெரியாது: கோபாலபுரத்திற்கு வந்ததைப் போலவோ என்னவோ -- எனக்குத் தெரியாது).........

பி. சீனிவாசன் :—" தேர்தல் பாடம்?"

முதலமைச்சர் ;—" தேர்தல் பாடமா ?"

பி. சீனிவாசன் :—" முதலமைச்சர் தேடிப் பிடித்து -- இந்த ஒரே ஒரு ஆதாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, தேர்தல் நேரத்தில் பேசியதை.........

முதலமைச்சர் :—" இது அமைதியான பேச்சா? சரி -- இன்னென்றைச் சொல்கிறேன்—

"இந்திராவைக் கைது செய்;

அண்ணு தி. மு. க. எம்.பி. மனேகரன் ஆவேசம்"

இதுவும் பத்திரிகையில் வந்ததுதான்.

இப்படி, 'இந்திராவைக் கைது செய்' என்றும், 'பிரதமர் ஒரு பிரிவினைவாதி' என்றும், 'பிரிவினையைத் தூண்டுகின்ற குற்றவாளி' என்றும் பேசிய ஒரு கட்சி இன்றையத்தினம், 'தேர்தல் உறவுகள் வரும்' என்ற நிலையிலே—அவசரச் சட்டம் அல்லது இருபது அம்சத் திட்டங்களை வரவேற்று—தி. மு. கழகம் இந்தியாவின் பாதுகாப்பிற்கு குந்தகம் விளைவிப்பதைப்

போலவும், இந்திரா காந்தியிடம் தனிப்பட்ட பகைமை கொண்டிருப்பதைப் போலவும் விமர்சிப்பது முறையல்ல!

கழக ஆட்சியைக் கவிழ்க்க நப்பாசை

நாங்கள் செயற்குழுவிலும் சரி—கடற்கரைக் கூட்டத்திலும் சரி—

"மிகப் பாரம்பரியமிக்க ஒரு தேசியப் பரம்பரையில் வந்தவர், இன்றையப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள்; அதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை; ஆனால் இருக்கின்ற சங்கடமெல்லாம், அவர் எந்தெந்தப் பெரியவர்களுடைய மடியிலே குழந்தையாகத்

தவழ்ந்தாரோ—அப்படிப்பட்ட ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண், மொரார்ஜி தேசாய் ஆகியவர்களைப் போன்ற தலைவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்குச் சிறையில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறார்கள்; அவர்களை விடுதலை செய்வதன் மூலம், நாட்டில் இன்றைக்குப் பெரிய புரட்சி எதுவும் தோன்றிடும் என்று யாரும் எதிர்பார்க்கத் தேவையில்லை; அப்படிப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்வதும், பத்திரிகைகளின் நியாயமான உரிமைகளை வழங்குவதும் எந்த வகையிலே தவறு ஆகும்?"

என்று குறிப்பிட்டுக் கேட்டோம்!

இப்படிக் கேட்பது தேச விரோதமாகாது; இதை, 'தேச விரோதம்' என்று வர்ணிப்பதும், 'இதை வைத்துக் கொண்டு இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடலாம்' என்று எண்ணுவதும் நப்பாசையே தவிர, வேறல்ல!

காமராசருக்கு நாம் நினைவாலயம் எல்லாம் கட்டுகிறோம்; எவ்வளவோ அறியாத சிறப்புக்களை எல்லாம் காமராசருக்குச் செய்தோம்; போலீஸ் மரியாதை—இராணுவ மரியாதை என்றெல்லாம் செய்தோம்; இதையெல்லாம் விட, சிறந்த நினைவாலயமாகவாவது—காமராசருடைய தியாகத்தை மதிக்கிறோம் என்பதற்கு அடையாளமாகவாவது, அவருடைய சகாக்கள் சிறையில் இருக்கிறார்களே—அவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்ய வேண்டும்!

நாங்கள் கொலைகாரர்களுக்காக வாதாடவில்லை; வன்னெஞ்சருக்காக வாதாடவில்லை; சதிகாரர்களுக்காக வாதாடவில்லை; 'இரத்தப் புரட்சியில்தான் ஒரு நாட்டின் சுதந்திரம்

இருக்கிறது' என்று சொல்கின்ற வன்கணாளர்களுக்காக வாதாடவில்லை!

கண்ணியமற்ற பேச்சுக்கு இடமில்லை

தலைமையமைச்சரிடம் பேசிய நேரத்திலும் சரி—வேறு பல நேரங்களிலும் சரி—அந்த அம்மையார் விடுத்திருக்கின்ற அறிக்கைகளிலும் சரி—அவர்கள் கொண்டிக்கின்ற உருக்கமான உணர்ச்சிகளை என்னல் உணர முடிந்தது; அதனை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறேம்.

ஆனல், பிரதமர் கொலை செய்யப்படுவது என்பதோ—வன்முறைப் புரட்சி நாட்டில் ஏற்படும் என்பதோ—என்றைக்கும் அனுமதிக்கக்கூடிய காரியமல்ல! பிரதமர்மீது சுமத்தப்படுகின்ற கொலைப் பழிச்சொற்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவைகள் அல்ல!

யாராவது கொலை செய்யப்பட்டால், 'இந்திரா காந்தி செய்திருப்பார்கள்' என்றெல்லாம்கூடச் சிலர் பேசுகிருர்கள்; அப்படிப்பட்ட கண்ணியமற்ற பேச்சுக்களைத் தி. மு. கழகம் என்றைக்கும் கையாண்டது கிடையாது!

இந்திரா காந்தி அவர்களோடு தி. மு. கழகத்திற்கு உறவு இருந்த காலத்திலும் சரி—உறவு முறிந்துவிட்ட காலத்திலும் சரி—எங்களது பேச்சில் இம்மியளவு கண்ணியக் குறைவான தன்மையும் இந்திரா காந்தியைப் பற்றி இருந்தது கிடையாது! மத்தியில் இருக்கிற அரசோடு வீணை மோதிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணமும் கிடையாது!

நாங்கள் அவர்களோடு உறவாக இருந்த நேரத்திலே தான், மாநில சுயாட்சி கேட்டோம்: 'மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும்' என்று கேட்டோம்!

உறவாக இருந்த நேரத்தில்தான், பஞ்சாப் மாநிலத்தின் முதலமைச்சரை அழைத்து, மாநில சுயாட்சி மாநாடு நடத்தினேம்.

1971 தேர்தல் பிரகடனத்தில் மாநில சுயாட்சியை எங்களுடைய குறிக்கோளில் ஒன்ருக வைத்தோம்!

இப்போது மாநில சுயாட்சியை எதிர்க்கின்ற அண்ணு தி. மு. க.-வைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம்கூட, அந்தத் தேர்தல் பிரகடனத்தை வைத்துத்தான் தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெற்ருேம்!

இந்திரா காந்தியுடன் உறவாடிய நேரத்தில், எங்களுடைய கொள்கையை இம்மியளவும் விட்டுக்கொடுக்கவில்லை!

இந்தித் திணிப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று சொல்லவில்லை!

அண்ணா மறைந்த பிறகு திருச்சியில் நடைபெற்ற மாநாட்டில்—இந்திரா காந்தியோடு உறவு இருந்த நேரத்தில்—

அண்ணா வழியில் அயராது உழைப்போம்!

இந்தித் திணிப்பை என்றும் எதிர்ப்போம்!

ஆதிக்கமற்ற சமுதாயம் அமைத்தே தீருவோம்!

வன்முறை தவிர்த்து வறுமையை வெல்வோம்!

மாநிலத்தில் சுயாட்சி--மத்தியில் கூட்டாட்சி!

என்ற ஐந்து பெரும் முழக்கங்களை அனைவரும் சேர்ந்து—இன்று பிரிந்து போய் இருக்கின்ற நண்பர்கள் உட்பட் அத்தனைப் பேரும் சேர்ந்து—எழுப்பினோம்!

எங்களுடைய கொள்கைகளை நாங்கள் என்றைக்கும் அடகு வைத்தது கிடையாது!

கொள்கைகளை — எண்ணங்களை — நிலைமைகளைத்தான் விமர்சிக்கிறோம்!

ஆகவே, இன்றைய இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நானும் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இந்திரா காந்தி அம்மையாரை இந்த சபையின் சார்பாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—

"அவசர நிலை பிரகடனத்தை உடனடியாகத் திரும்பப் பெறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு — 'தேசத் தலைவர்களை விடுதலை செய்யச் சில கட்டுப்பாடுகள் தேவை' என்று பிரதமர் சொல்கிறார்கள்; அதற்கு யாரும் எதிரிகள் அல்லர்; ஒழுங்கு, கட்டுப்பாடு ஆகியவைகள் எல்லாம் தேவைதான்; அதற்கு இந்த அரசு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது—பத்திரிகையின் நியாயமான சுதந்தரங்களை எல்லாம் தருகின்ற வகையிலே விரைவில் ஒரு நல்ல முடிவை எடுக்கவேண்டும்" என்று!

இவ்வளவு விளக்கங்களுக்குப் பிறகு இந்தக் கண்டனந் தீர்மானம் தேவையில்லை; அதனைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் ....

வெயிலின் கடுமையிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வ தெப்படி என்பதை ஆப்பிரிக்க நாட்டவர்க்குச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்குத் துணியும் ஐரோப்பியரைப் போல, கடுங்குளிரிலிருந்து உடலைப் பாதுகாக்க கானடா மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க முன்வரும் அராபியரைப்போல, காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் மக்கள் நலனை மட்டுமே தமது பிறவிக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு தொண்டாற்றும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையிலான கழக அரசின்பேரில், பிரதமர் அறிவித்த இருபது அம்சத் திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தவறுவதாகக் குற்றஞ் சாட்டி கண்டனத் தீர்மானமொன்றைத் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் கொண்டுவந்தார்.

இந்தத்தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம் மூன்று நாள் நீடித்தது. தீர்மானத்திற்கும் அது சம்பந்தமாக உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கும் முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 30—10—75 அன்று இரண்டு மணிநேரம் பதிலளித்து அரசின் நிலைமையை விளக்கினார்

பாராளுமன்ற வரலாற்றிலேயே புதியதோர் பொன்னேடாக்ச் சேர்க்கப்பட்டுவிட்ட கலைஞர் அவர் களின் பேருரை, மக்கள் பிரதிநிதித்துவ ஆட்சியையும், ஜனநாயக நெறிமுறைகளையும், முழுமையாக அறிந்து கொள்ள விரும்பும் அனைவருக்கும் அரியதோர் கருவூலமாகும்.